BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

YÜRÜYÜŞ

HAFTALIK SIYASI HABER VE YORUM DERGISI SAYI: 250 22 OCAK 1980 10 LİRA

Hatay:

Yeni bir Maraş kırımının hedefi

Faşist örgütler, emniyete yerleşmiş yardımcılarının da desteğiyle, planlı bir terör ve kışkırtma operasyonuyla Hatay'da yeni bir Kahramanmaraş kırımının ve iç savaş denemesinin koşullarını yaratmaya çalışıyorlar. Faşist örgütlerin bu planı, silah kaçakçılığı kanallarını güvence altına almayı da amaçlıyor.

(Yazısı orta sayfada)

Uyduluk anlaşması TBMM'den geri dönmelidir

(3. sayfada)

BATI BERLİN'DE TÜRKİYE'Lİ ANTİFAŞİSTLER, GERİCİ VE FAŞİST TERÖRÜ LANETLEDİ

YÜRÜYÜŞ'E VE İLERİCİ BASINA YÖNELEN BASKILARI PROTESTO EDİYORUZ

YÜRÜYÜŞ'ün, önce 248. sayısı dört gün gecikmeyle ve 4 sayfa olarak yayınlandı. Arkasından 249. sayısıyla birlikte YÜRÜYÜŞ, bir süre yayınını 8 sayfa olarak sürdürme kararını vermek zorunda kaldı.

Bunlar, YÜRÜYÜŞ ve tüm ilerici basın üzerindeki "kağıt darlığı" baskı ve dayatmasının sonucuydu. Sıra, YÜRÜYÜŞ'ün 250. sayısına geldi. Ve elinizdeki 250. sayı, montajı da tamamlandıktan sonra tam baskı için matbaaya gönderileceği sırada, bu kez antidemokratik baskıların gerçek sorumluları ortaya çıktı.... Ve YÜRÜYÜŞ'ün film montajlarına, görevli arkadaşımızı da yol ortasından çevirip gözaltına alarak, el koydular!

Şu ana kadar, dergimizin montajlarına el koyulmasıyla ve arkadaşımızın gözaltına alınmasıyla ilgili hiç bir gerekçe tarafımıza açıklanmış değildir. Dergimizin sahibi Nihet Sargın'ın İçişleri Bakanı'na ve diğer ilgililere, olayı protesto ederek çektiği telgraflardan da herhangi bir sonuç alınamamıştır.

Dostlar,

Böylece bir kere daha ortaya çıkmıştır ki, her yola başvurarak ilerici basını engellemeye çalışanların gerçek amacı, demokratik hak ve özgürlükleri, Anayasal güvenceleri bütünüyle ortadan kaldırmak, bir "polis devletini" fiilen egemen kılmaktır.

Sorun, bu tehlikeyi görüp görmemek, bu tehlikeye karşı demokrasi güçlerinin aktif mücadelesini örüp örmemek sorunudur. YÜRÜYÜŞ, işçi sınıfının politik hareketinden aldığı güç ve kararlılıkla, bu mücadelenin yükseltilmesi için üzerine düşenleri yerine getirmekten asla geri durmayacaktır.

YÜRÜYÜŞ

BAŞYAZI

FAŞİZM İÇİN KUTSAL İTTİFAK

Özellikle son Demirel hükümetiyle birlikte, birinin diğerini geliştirip tamamladığı operasyonlar zinciri yaşanmaktadır. Üstüste çakışarak sürdürülen ve geçmişe göre daha da açık yürütülen bu operasyonlar, nitelikçe farklı yeni bir dönemi başlatmaya yönelik adımlardır.

Şah'ın devrilişiyle birlikte İran'da meydana gelen gelişmeler, Afganistan devrimi ve bu devrimin kazanımlarının korunması amacıyla Sovyetler Birliği'nin enternasyonalist görevleri gereği yaptığı yardım ile beraber, emperyalizm yeni bir gerileme sürreci içine girmiştir. Bölgedeki bu gelişmeler karşısında emperyalizm, en azından gerilemesini olabilecek en ileri noktada durdurabilmek için elini çabuk tutmaktadır. Emperyalizm açısından içine girilen bu süreçte, Türkiye, bugüne kadarki durumuyla kıyaslanamayacak bir önem kazanmıştır. Türkiye'nin bu konumunun sağlayacağı gücün, gereken şekilde ve istenilen zamanda emperyalizmin bölgeye yönelik politikası için kullanılması ve böylece bu politikanın mutlak bir unsuru haline getirilmesi istenilmektedir. Emperyalizm açısından Türkiye, her denileni yerine getirmek zorunluluğunda olmalıdır. Bu nedenle ABD, ister parlamenter görünümlü olsun, isterse tam boy açık bir biçimde olsun, faşist bir yönetimi gerçekleştirebilmenin hesap ve operasyonlarını yapmaktadır.

Diğer yandan, emperyalizmin Türkiye'ye ilişkin plan ve hesapları, onun işbirlikçisi büyük, tekelci burjuvazinin çıkarlarının korunmasının da önlemleri haline gelmiştir. Tekelci sermaye, hem kâr olanaklarını korumak ve arttırmak için, diğer ortaklarına daha az pay vermek, hatta hiç vermemek istemektedir. Hem de, talepleri giderek artan işçi sınıfının ve diğer emekçilerin sesinin kesilmesini zorunlu görmektedir. Bu da ancak faşist bir yönetim ile sağlanabilir.

Dolayısıyla 1 Ocak muhtırası ile birlikte getirilip dayatılan "önlem paketleri", ABD ile parafe edilen ikili anlaşmalar, yasa tanımaz uygulamalar, tırmandırılan antidemokratik tutuklamalar, emperyalizm ve işbirlikçi tekelci sermayenin çakışan faşizm tercihlerinin önadımları olarak değerlendirilmelidir. Yapılanlar veya yapılmak istenenler, ancak böyle bir bütünlüğün çerçevesi içinde ele alınırsa, doğru saptamalar yapılabilir, karşı önlemler zamanında alınabilir, görevler netleşebilir.

Fakat, gerek ABD emperyalizminin, gerekse tekelci, büyük burjuvazinin politik örgütü AP'nin, öngördükleri önlemleri ve uygulamaları adım adım yaşama geçirmeye çalışmaları onlar bakımından zaman unsurunun önemli olduğu anlamına gelmemektedir. Tam tersine gelişmeler, zamanı çok önemli bir unsur haline getirmiştir. Ne var ki, bugünkü önlemlerin alınmasını gündeme getirirlerken, bunların çözümünü uzun vadeli çıkarlarının gereklerini dikkate alarak hareket etmektedirler. Çünkü emperyalizm açısından Türkiye, "Hilal içinde artık Batı'nın son umudu ve dayanağı"dır. Bu "umudu" bütünüyle tehlikeye sokacak "kapkaç" bir politikaya da başvurmamaya özel bir çaba göstermektedirler.

Üsler anlaşmasının Millet Meclisi'nden de geçirilmek istendiğinin belli olması demokratik hakları askıya alan, onların kullanılmasını yasaklayan yasal düzenlemelerin gerçekleştirilmesi doğrultusunda AP-CHP işbirliğini sağlamak için girişilen zorlamalar ve dayatmalar; hep gelecek açısından işin sağlama alınmasını esas almaktadır.

Böylece emperyalizm, hem işi sıkı tutmak, kaççı bir tutum içinde olmadığını göstermek; hem de, üsler anlaşmasını daha geniş bir toplumsal kabule dayandırarak, bu üsleri uzun vadede, dilediğince kullanabilmek olanağını elde edecektir. Öte yandan da, tekelci büyük burjuvazinin has partisi AP, sözkonusu anlaşmanın gelecekte kendisi aleyhine kullanılmasını önemli ölçüde etkisizleştirecektir.

Emperyalizmin kısa vadede ihtiyaç duyduğu bu önlemler hızla alınmaya devam ederken, işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin örgütlülük düzeylerini düşürmek, onların ekonomik ve demokratik haklarını kısıtlamak için de elden gelen her çaba hızla gösterilmektedir.

AP demokratik hakların kullanılmasını engellemek için yeni yasalar yoluyla verilen uğraşları da yeterli saymamaktadır. Bunun yanında, mevcut yasaları fiilen yoksayan uygulamaları da giderek artan bir biçimde sürdürmektedir. Bununla demokratik örgütlerin kimi yasal güvencelerini, kullanılabilen haklarını da fiilen kullanılamaz duruma getirmeyi amaçlamaktadır. Ardarda başta TÖB-DER olmak üzere çok sayıda demokratik kitle örgütleriyle, gençlik örgütlerinin kapatılması yoluna gidilmesi; keyfiliğe varan ve örgütleri başsız bırakmayı amaçlayan biçimde yöneticilerin tutuklanması; bağıtlanmış sözleşmelerle, yürütülen grevlerin fiilen önlenmesi vb. gibi örnekler güngün çoğalmaktadır.

Son olarak işçi sınıfımızın en diri ve en öncü kesimi olan metal işkolunun en etkin sendikası Maden-İş yöneticilerinin "Enternasyonal"i söylediler sudan bahanesiyle tutuklanmaları, yapılmak istenenleri bütün çıplaklığı ile ortaya koymaktadır. TİP Genel Başkanı Boran'ın da demecinde belirttiği gibi, "kongrede enternasyonal söylendiği gerekçesiyle" yapılan tutuklamalar, "antidemokratik gelişmelerde yeni bir sıçramadır." Bu son, ancak çok tehlikeli olan tutuklama karşısında, DİSK'in aktif bir tavır içine girerek daha sonraki gelişmeleri göğüslemesi gerekmektedir. Hiçbir gerekçe, böylesine bir tavrın önünü almamalıdır. Tehlike, bütün boyutuyla ve bütün sıcaklığıyla asıl DİSK'in gündemine girmiştir.

CHP'nin iktidardaki ve muhalefetteki teslimiyetçi ve tutarsız tutumunun yarattığı umut kırıklığının ve sonuçta bugün için ortaya çıkan belirsizlik ve boşluğun elbette doldurulması gerekmektedir. Boşluğu dolduracak olan yalnızca bilimsel sosyalist hareket ve onun ekseni olacağı demokrasi güçlerinin örgütlü birliğidir.

Faşizmin nal seslerinin tüm demokratik güçlerin kulaklarında duyulması artık yeterli bir işaret olmalıdır. Küçük, özel, dar hesaplar yapmanın zamanı çoktan geçmiştir. Kaybedilecek her saniye, faşizme karşı olan herkesin önünde duran başlıca tehlikedir.

ZEKİ KILIÇ

TİP İl Temsilcileri Toplantısı yapıldı

Türkiye İşçi Partisi 10. İl Temsilcileri toplantısı yapıldı. Türkiye İşçi Partisi'nin 10. İl Temsilcileri Toplantısı geçtiğimiz Ekim ayında, seçim sonuçları ışığında ve bugünkü koşullarda TİP'in ideolojik, politik, örgütsel görevlerine ilişkin olarak parti içinde açılmış bulunan tartışmanın son aşamasını ifade etmekteydi. Parti içinde açılan tartışmada ekip kademesinden başlayarak her örgüt kademesi tarafından da tartışma konularına ilişkin olarak Merkez Yönetim Kurulu'na raporlar sunulmuş bulunmaktaydı. İl Temsilcileri Toplantısı'nın gündemini ise Merkez Yönetim Kurulu raporu üzerinde görüşme oluşturuyordu.

Toplantıya Merkez Yönetim Kurulu tarafından sunulan rapor üzerinde çok sayıda temsilci söz alarak görüş ve eleştirilerini dile getirdi. 10. İl Temsilcileri toplantısı TİP Genel Başkanı Boran'ın bir kapanış konuşmasıyla sona erdi.

TÜRKİYE'DE YÜRÜYÜŞ

Muhtıra yasalarına hayır!

Baskı yasalarını meclislerden geçirmek için CHP ve AP arasında kurulan ittifak, geçtiğimiz hafta başından itibaren yeni boyutlara ulaştı. Ecevit'in AP ile koalisyon için yaptığı dolaylı öneriden sonra, Başbakan'la CHP Genel Başkanı Ecevit arasında yapılan 3 saatlik görüşme, gerici anlaşmanın ayrıntılarını ortaya çıkardı. Demirel-Ecevit görüşmesinin, CHP-AP işbirliğini dayatan 1 Ocak muhtırasının amaçlarının önemli bir bölümünü gerçekleştirdiği ortaya çıkıyordu. Ecevit, "Fevkalade Hal" yasası dahil tüm baskı yasası önerilerini kabullenmişti; DGM'ler konusunda da anlaşma için bir zemin aranmasına devam edilecekti.

Gerici-tekelci basının alkışlarıyla karşılanan bu anlaşma, meclis oturumlarında somut ürünlerini verdi. İlk baskı yasalarını engelleme girişimleri dolayısıyla 11 CHP'li sol-kanat parlamenterinin disiplin kuruluna sevkedilmesinden sonra, geçtiğimiz hafta da hükümetin önerileri meclisten AP-CHP işbirliğiyle geçirildi. O kadar ki, MSP grubunın karşı çıktığı gerici-faşist yasa hükümlerinin onaylanmasını, CHP sol kanat parlamenterlerinin de karşı çıkmasına rağmen, CHP'nin oyları sağladı. CHP yönetiminin, sözümona yasaları "törpüleme" çabasının gülünçlüğünü, Dernekler Yasası'ndaki, derneklerin siyasal faaliyetlerine ilişkin maddenin oylanması gösterdi. Bu madde oylanırken, CHP grup yöneticileri, değiştirme önergelerini sözde "yanlış" (!) hazırladıkları için, yine MSP oylarına rağmen, yasa maddesinin hükümetin istediği biçimde geçmesini sağlamışlardı!

"Muhtıra yasaları" için CHP sağ merkez yönetiminin böylesine dize getirilmesinden sonra, CHP parlamenterleri arasındaki,

Demokratik hak ve özgürlükleri bütünüyle askıya alma planı, tüm gericilerin işbirliğiyle sürdürülüyor

yurtsever, demokrat kesim doğal olarak, gerici-tekelci basının saldırılarının baş hedeflerinden biri haline geldi. Bir yandan köşe yazarları, diğer yandan Feyzioğlu gibi 12 Mart'çılar tarafından CHP sol-kanat parlamenterlerine karşı başlatılan kampanya, bayağı antikomünist ihbarcılıklara kadar ulaştı. Ecevit'in başını çektiği CHP yönetiminin de, bu gerici koroya uygun adım davranarak, CHP sol-kanat milletvekillerine karşı yeni tasfiye girişimlerine hazırlandığına ilişkin haberler yoğunlaştı.

Öte yandan işçi sınıfı örgütlerini, demokratik kitle ve meslek kuruluşlarını hedef alan "yasal" terör de tırmanmasında yeni adımları birbiri [illegible]kasına ta[illegible]amladı. Daha önce sıkıyönetim mahkemesi kararıyla serbest bırakılmış bulunan Maden-İş yöneticileriyle sendikanın merkez genel kurulu divan yöneticileri, geçtiğimiz hafta yine İstanbul Sıkıyönetim komutanlığının kararıyla tutuklandılar. Tutuklama kararına gerekçe olarak yine Maden-İş genel kurulunda işçi sınıfının uluslararası marşı Enternasyonal'in söylenmesi gösteriliyordu.

Tüm demokratik hak ve özgürlükleri hedef alan bu uygulama üzerine Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran bir demeçle olayı kınadı ve şöyle dedi:

"Maden-İş yöneticileri ve son kongresinde divan yöneticiliği yapan sendika yöneticilerinin 'kongrede enternasyonal söylendiği' gerekçesiyle tutuklanmaları anti-demokratik gelişmelerde yeni bir sıçramadır.

"Demokratik hak ve özgürlükleri bütünüyle yok etmek için saldıran gerici-faşist güçler, işçi sınıfı ve emekçi halk kitlelerinin bütün örgütlerini yok ederek, faşizmin mutlak iktidara giden yoldaki engelleri kaldırmak istemektedirler.

"Enternasyonal' bütün dünya işçilerinin uluslararası birlik ve dayanışmasının sembolüdür. 'Enternasyonal'in söylenmesinin yasaklanmaya çalışılması demokrasi ile asla bağdaştırılamaz.

"İşçi listler, demokratlar ve tüm yurtseverler, en temel demokratik hakların bir bir yok edilmesine seyirci kalmayacaklardır. Ülkemizde işçi sınıfının enternasyonal dayanışması ve bu değerlere sahip çıkması; yalnız sosyalistlerin değil, hangi politik görüşte olursa olsun, bütün demokratların, ilericilerin savunması gereken hakkıdır."

Öte yandan faşist tırmanışa karşı demokratik güçlerin çeşitli düzeylerdeki eylem birliklerinin gelişmesi sürecinde yeni biçimler de ortaya çıkıyor. Örneğin geçtiğimiz hafta Muğla'da, Türkiye Ziraatçılar Derneği, TÖB-DER, Maden-İş, TÜMDER, Genel-Der, Genç Öncü, İGD, EMO gibi kuruluşların yerel yöneticileri tarafından hazırlanan bir ortak açıklama TİP il başkanlığınca basılan ve imzalanan bir bildiri olarak geniş ölçüde dağıtıldı. Faşist iktidar odağını tesirsiz hale getirmenin tek çözümünün emekçi halkın örgütlü gücünün oluşturulması olduğu vurgulanan açıklamada; söz konusu kuruluşların, bu gücü oluşturmadaki kararlılıklarını emekçi halka bildirmeyi görev saydıkları vurgulanıyordu.

gündemin başında

Savaş makinesi

Yüzyıla yakın bir süredir bütün düyada, bütün dünya işçileri tarafından söylenegelen "Enternasyonal" bir "suç" olarak gösterilmeye çalışılıyor. Altı sendikacı, işçi sınıfının uluslararası birlik ve dayanışmasının *ifadesi olan* 'Enternasyonal" marşını söyledikleri için yargılanmak üzere tutukevine yollandılar. Tam da Türkiye'nin "batı" ile iyice içiçe girdiği, burjuva basınınca "özgürlükçü demokrasinin' nimetlerinin ballandıra ballandıra anlatıldığı günlerde...

"Enternasyonal"in söylenmesinin bir "suç" olarak sunulması sıradan bir olay değildir. Çünkü altı sendikacının tutukevine yollandığı günlerde savaş şarkıları "özgürce" ve yüksek perdeden söylenebilmektedir.

Ekonomik ve siyasi bunalımın doruğuna ulaştığı, emperlizmin isterleri doğrultusunda çıkmaz kanallara girile[illegible] koşullarda, körüklenen şoven milliyetçiliğin bir sonucu olarak, savaş davullarının kuşanılmış olması kaçınılmazdır.

ABD Başkanı Carter'ın "yumuşama sona ermiştir, dünya bir savaşın eşiğindedir" dediği günlerde dev bir propaganda çarkı dönmeye başlamıştır. Emperyalizmin güdümündeki rotatifler, rodyolar, televizyonlar "herşey soğuk savaşı körüklemek için" şiarına sımsıkı sarılmış durumdadır. "Sovyet tehdidi" masalı yeniden ısıtılmıştır. CIA hızlı çalışmaktadır. Daha geçenlerde "Sovyetler Birliği İran'a müdahale için yığınak yapıyor" şeklindeki haberin CIA kaynaklı bir masal olduğu ortaya çıknuştır.

CIA'nın bilinen Türkiye'deki tercümanı Metin Toker "görevi"ni yapmaya başlamıştır. "Totaliter rejimler savaş güçlerini doruğa çıkardıkları için savaşmak zorundadırlar. Sovyetler Birliği Türkiye'ye saldıracaktır" buyurmuştur.

Gerici burjuva basını bile kapitalist ülkelerin "30 yıllık bir barış ekonomisinin getirdiği sıkıntıların" bir sonucu olarak savaş makinesinin düğmesine bastığını kabullenmek zorunda kaldığı bir dönemde Metin Toker "CIA'nın bu en son masalı" na sarılmıştır.

Aynı günlerde birdenbire "İran Azerbaycan'ındaki ırkdaşlarımız" ya da 'Kerkük'teki çilekeş Türkler" hatırlanmıştır. ABD çıkarları için her türlü iyi komşuluk ilişkisi rafa tırmandırılmaktadır.

Savaş davullarının gürültüsünden yararlanarak ABD ile savunma işbirliği anlaşması alelacele parafe edilmiştir. Antidemokratik yasa tasarıları Meclis'ten hızla geçirilirken, ekonomik alanda meydan tekellerin has temsilcilerine kalmıştır. Yabancı sermayenin yalnızca MESS patronu Turgut Özal ile görüşüp Türkiye'ye "özgürce" gelmesi için yeni düzenlemeler tezgahlanmaktadır.

Evet, egemen güçler yararına savaş davullarının çalınması, savaş şarkılarının söylenmesi için barıştan, işçi sınıfının birlik ve dayanışmasından yana olan güçlerin susturulması gerekiyor. Tabii susturulabilirse..

• neşet kocabıyıkoğlu

YÜRÜYÜŞ

Sahibi: Yürüyüş Yayıncılık Ltd.Şti. adına NİHAT SARGIN ● Genel Yayın Yönetmeni: Zeki KILIÇ ● Yazı İşleri Müdürü: Neşet KOCABIYIKOĞLU ● Teknik Sekreter Bülent ARTAMLI ● Yönetim: Konur Sok. 15/8 Kızılay - ANKARA Tel 17 45 81 ● İstanbul Bürosu Piyerloti Cad. 21/1 Çemberlitaş - İSTANBUL Tel: 26 35 67 ● Avrupa Temsilciliği : İnfo-Türk Ajansı 13/2 Square Wiser - 1040 Bruxelles BELÇİKA, Tel: 230 34 72 ● İlan Koşulları: Arka kapak renkli 22.500 TL., Arka kapak siyah beyaz 18.000.TL., İç sayfalar sütun santimi 200 TL. Yayın ilanları % 50 indirimlidir ● Baskı: Daily News Web Ofset Tesisleri

● Abone Koşulları: Yıllık 400.-TL, altı aylık 200.-TL. ● Avrupa: Yıllık 60 DM, altı aylık 30 DM. ● Amerika: Yıllık 80 DM, altı aylık 40 DM. ● Avustralya-Japonya: Yıllık 100 DM, altı aylık 50 DM.

● Ödeme adresi: TÜRKİYE: YÜRÜYÜŞ DERGİSİ POSTA ÇEKİ 100234 ● AVRUPA: İnfo-Türk banka hesabı: BBL 310-0148714-02 Bruxelles - BELÇİKA

UYDULUK ANLAŞMASI TBMM'DEN GERİ DÖNMELİDİR

AP hükümetiyle Carter yönetiminin yüksek düzeyli temsilcileri arasında yıldırım hızıyla tamamlanan pazarlıklardan sonra önceki hafta parafa edilen "Savunma İşbirliği Anlaşması" adındaki yeni uyduluk belgesi, Amerikan emperyalizminin Türkiye üzerindeki planlarını ve işbirlikçilerinin karanlık niyetlerini gün gibi ortaya çıkardı.

SCHMİDT İNSİYATİFİ ALIYOR

Uyduluk anlaşmasının apar topar parafe edilmesinden sonra, Federal Almanya'nın DPA haber ajansı tarafından yayınlanan bir yorumda, böylece ABD ve NATO'nun, Ortadoğu'ya nükleer füzeler yerleştirme planları için yeni üsler elde ettiği bildiriliyordu. Parafa edilen anlaşma metninde, Türkiye topraklarındaki Amerikan ve NATO üslerinin NATO amaçları dışında kullanılmamasının bulanık bırakılınasına karşın, DPA ajansının hiç ...inmeden söz konusu yorum... bulunması, NATO çevrelerinin uyduluk anlaşmasından neler beklediğini ortaya koydu.

DPA'nın Federal Alman hükümet kaynaklarına dayandığı açıkça ortaya olan bu yorumu, geçen Perşembe günü Şansölye Schmidt tarafından parlamentoda yapılan bir konuşmayla tamamlandı.

MHP destekli AP hükümetinin, uzun süredir, emperyalizmin bölgedeki hegemonya planları için Türkiye'nin artan önemine dayanarak, ekonomik ve askeri yardım için emperyalist merkezlerle girdiği pazarlıkta ciddi takıntılıklar ortaya çıkmıştı. Emper...t merkezlerde, 1980 yılı için beslenen umutları şimdiden boşa çıkaracak boyutlara ulaşan ekonomik bunalım, ABD ile başlıca Batı ülkelerinin Türkiye'ye ivedi ekonomik yardım olanaklarını büyük ölçüde zorluyordu.

F. Alman Başbakanı Schmidt' in parlamento konuşması, ülkesinin diğer Batı ülkeleri adına da Türkiye'ye ivedi yardım insiyatifini ele alacağını açıklıyordu. Tabii Türkiye'nin, Ortadoğu'ya sıçrama tahtası konumunda güvenlir bir "kesin uydu" kalması koşuluyla!

ANLAŞMA TBMM GÜNDEMİNDE

Uyduluk anlaşması etrafında böylesine açıklıkla örülen hesaplar kamuoyuna yansırken, önceki hafta sonunda CHP'li 51 parlamenterin imzasıyla Başbakan hakkında meclis soruşturması istemiyle verilen önergenin de yankıları ortaya çıktı. 51 parlamenter, uyduluk anlaşmasının Anayasa'ya aykırılığını belirtirken, böyle bir anlaşmanın meclislerin onayına sunulmasının kaçınılmazlığını da vurguluyorlar ve anlaşmanın parlamentodan geri çevrilmesi gereğine dikkat çekiyorlardı.

Hiç kuşkusuz, AP ile gerici bir ittifak hesaplarının peşinden koşan CHP yönetimi, 51 parlamenterin bu "yaramazlığından" kendisini arındırmak için telaşa kapıldı. Ama uyduluk anlaşmasının geniş demokratik kamuoyunda yarattığı tepkiler, bu anlaşmayı parlamentodan da kaçırarak kesin bir oldu bittiye getirme niyetlerini daha başından yarı yolda bırakmıştı. Dışişleri Bakanı, DP eskisi Hayrettin Erkmen'in, ilk günlerdeki ikircikliğinden sonra, AP hükümetinin de anlaşmayı meclislerin onayına sunmak zorunda kalacağının belirtileri ortaya çıktı.

Guadeloupe zirvesi kararları uygulanıyor.

TÜRKİYE'YE ABD VE NATO'NUN ORTADOĞU'DAKİ HEGEMONYA PLANLARINDA YENİ BİR İŞLEV VERMEYE YÖNELİK YENİ SİA, AYNI ZAMANDA BÖLGEDE SÜREKLİ BİR SICAK SAVAŞ OLASILIĞINI CANLI TUTARAK BÖYLECE DEMOKRATİK HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİ KISITLAMA PLANINA ZEMİN HAZIRLAMAYI AMAÇLIYOR. BU UYDULUK ANLAŞMASINA KARŞI ÇIKMAK, BİR YURTSEVERLİK GÖREVİDİR

SICAK SAVAŞ İÇİN FAL BAKANLAR

ABD ile bağlanınak istenen yeni uyduluk anlaşmasının, emperyalizmin bölgedeki saldırı ve soğuk savaş planları ve içerde de faşist bir yönetime geçiş tertipleriyle ne denli içiçe olduğunu gelişmeler göstermektedir.

Emperyalist merkezler, artık açıktan açığa, Ortadoğu bölgesini sürekli bir sıcak savaş tehdidinin eşiğinde tutma çabası içindedirler. Sürekli bir sıcak savaş tehdidi, bölgedeki ülkeleri birbirine düşürmek, Arap ulusal kurtuluş hareketi içindeki ayrılıkları körüklemek, yeni saldırgan askeri paktlar tezgahlamak için elde tutulmak istenmektedir. Amerikan emperyalizminin Ortadoğu'daki gerginliği tırmandırmak için sattığı son adım, Sovyetler Birliği'nin kararlı tutumuyla BM Güvenlik Konseyi'ne takılan İran'a karşı ekonomik ambargo girişiminin ve en azından belli NATO ülkelerince uygulanması için yapılan baskılarda ortaya çıkmaktadır.

Amerikan emperyalizminin bu kışkırtmaları, içte de tekelci boyalı basının sistemli savaş kışkırtmalarıyla, militarizmi tırınandırma girişimleriyle tamamlanmaktadır. Komutanların 1 Ocak muhtırasını, doğrudan bir sıcak savaş tehlikesiyle bağlı göstermeye çalışan tekelci boyalı basın, şimdi bir adım daha atarak, Ortadoğu'da Türkiye'nin de yer alacağı sıcak savaş olasılıkları üzerinde fal bakmaya bşlamıştır. AP hükümetinin başının, muhtıracı komutanlarla yaptığı görüşmelerden sonra, bir sıcak sava olasılığının kokusunu vermeye çalışması boşuna değildir.

YURTSEVERLİK VE DEMOKRATİK GÖREV

Amaç, Türkiye'de gerici-faşist bir yönetime geçişin, hatta son adımda parlamentoyu bile bütünüyle rafa kaldırmanın ve emperyalizmle bağlanan uyduluk anlaşmalarının kaçınılmazlığını sözümona kanıtlamak, bunun zeminini yaratmaktır. Diğer bir deyişle, emperyalist savaş mihraklarının işaretini verdiği soğuk savaş rüzgarlarına, Türkiye'de işbirlikçi, tekelci büyük burjuvazi de en büyük umudunu bağlamıştır. Demokratik hak ve özgürlükleri sonuna kadar kısıtlamanın, işçi sınıfının politik ve sendikal örgütlerine karşı genel bir saldırıyı sonuna kadar götürmenin koşulları, sürekli bir soğuk savaş ortamında aranmaktadır.

Bu koşullarda yeni uyduluk anlaşmasına karşı çıkmak, militarizmin tırmandırılmasına karşı direnmek, yalnız bir yurtseverlik ve barışçılık görevi değil, aynı zamanda çok ivedi bir demokratlık görevidir de. Yeni uyduluk anlaşmasının TBMM'den geri çevrilmesini sağlamak, bu nedenle ivedi bir görevdir. Türkiye ile SSCB arasındaki "politik belgeyi" çiğneyen, bölgede barış ve güvenliği torpilleyen, faşist bir diktatörlük tehlikesini daha da yükselten bu anlaşmaya karşı tüm ilerici, demokratik güçler birleşmelidir.

NOT...

Manda ve mangal

Şöyle bir soğukkanlı bakıldığı zaman, en dehşetli serüvenlerin bile en azgın dalgalarla dövülen tepe noktalarında köpüklere karışan güldürü payları eksik değildir...

Çocukluk anılarım içinde yer alan kendi ölçüsünde bir manda'nın birdenbire gelişen ve hazin bir son ile noktalanan serüvenine tanıklığım da böyle birşeydi...

"— Manda kudurmuş, etrafa saldırıyor" dediklerinde, mahallede benim gibi çoğu çocuğun sorduğu şuydu:

"— Manda nerede?"

Ve ondan sonra, küçük Anadolu kentinin içinde bir koşuşturmadır başlamıştı. Biz bebeler manda'yı bulmuştuk sonunda ama bir mobilya dükkanının önünde ölü olarak... Bilmiyorum hangi ahır ya da otlakta yapılan ani bir davranış seçimi, kentin içine koşmak, en işlek ve kalabalık caddelerde bir oraya, bir buraya saldırmak ve bir mobilya dükkanına dalmakla devam etmiş ve sonuçta, uygulanabilecek en uç önlem ve yöntemlerle dizginlenebilmişti.

Dükkanın önüne vardığımızda, mandanın saldırısında canını zor bela kurtarmış olan mobilyacının yerinden uğramış gözlerine tanık olmuştuk. Çarşamba pazarına dönen mobilya dükkanında herşey devrilmiş, kırılmış sandalye, masa, koltuk, gardrop, ayna döküntülerinin görüntüsü biraz önce yaşanan dehşete sessizce çevirmenlik yapıyorlardı sanki... Dükkandaki ilk gayrıresmi hasar tespit çalışmalarına katılan benim gibi ilgili-ilgisiz bir yığın çoluk çocuğun ve adamların dükkanda bazen sekerek, bazen hoplayarak dolaştıklarını hatırlıyorum.

"— Vay be! Bu da kırılmış."

"— Masa gitmiş!..."

"— Tüh! Koskoca gardrop, unufak olmuş.."

Sözü uzatmayalım, dükkanda eşya üstünde eşya kalmamıştı...

Ama olanlar o anda olmuştu. Yaşadığı dehteşin şokundan kendini hâlâ kurtaramamış olan mobilyacı, dükkanın orta yerinde hokka gibi duran ve üzerinde tek bir eğilme bükülmeye rastlanmayan küçük ve antika bir mangalı gösteriyordu. Hepimiz onun başına üşüşmüştük. Mobilyacı mangalı orasından burasından inceliyor "Allah Allah" diyordu:

"— Bu mangal burada ters duruyordu yahu!..."

İlk önce pek birşey anlamamıştık. Ama biraz sonra mobilyacının açıklamalarından, o mangalın dükkana azgın manda girmeden önce dükkandaki yegane ters duran ve saldırıdan sonra düzelen tek eşya olduğunu öğrenince beni bir gülme almıştı. Manda etrafı toz duman etmiş, sadece ters duran mangalı düzeltmişti!... O meraklı ve acılı sessizlikte benim kıkır kıkır gülmem elbette kulağı tırmalayacaktı. Nitekim mobilyacı bağırmıştı:

"— Ne gülüyorsun lan?.."

Dükkandan çıktığımızda, kaldırımla cadde üzerinde çapraz yatan mandanın ölüsü ise bir başka kara güldürü idi.. Koskoca bir manda idi..

O zamanlar hangi anlam ve içerik adına gülmüştüm pek çıkartamıyorum ama bugün hâlâ gülüyorum o olaya...

* * *

Şimdi, emperyalist-kapitalist dünyanın propaganda, basın ve yayın organlarının dünyaya saçtıkları haber, yorum, demeç ve röportajlara bakınca bizim o manda geliyor aklıma. Haberler mandalar gibi saldırıyor. Ve bu çılgın tabloda, bu vahşi serüvende yerinde, ayakları üzerinde durabilen tek ve küçücük bir mangal arıyoruz...

"— Ruslar Afganistan'ı işgal etti!..."

"— Rus ordusu 10 bin kayıp verdi!..."

"— Halk, Rus askerlerini Kabil'de, sokak aralarında parçalıyor!..."

"— Kabil'de ortalık sessiz, dağlarda kanlı çarpışmalar devam ediyor."

"— Afganistan'dan sonra sıra diğer ülkelere gelecek!"

"— Rusların ilk hedefi Türkiye idi ama başaramadılar!"

Aralarında Başkan Carter ile evrak-ı metrukemiz Bayar'ımıza ait demeçlerin de bulunduğu haberler saldırısında bazen şöylelerine de rastlanmıyor değil:

"— Amerikan İstihbarat örgütlerine göre, Sovyetler Afganistan'da hiç kayıp vermemiş. Durum sakinmiş!..."

Bu arada en matrak demeçlerden biri de NATO Genel Sekreteri Joseph Luns'a ait: "Sovyetler Birliği'nin Afganistan'ı işgali yumuşama gayretlerini ciddi biçimde zedelemiş!" Hani insanın aklına "Kızımız iyi, güzel ve karakter sahibidir, biraz da gebedir' isportacılığı gelmese, seçkin, dirayetli, biraz da eski nazi Joseph Luns'a saygı duymamak mümkün mü?

Milliyet Başyazarı Ali Gevgili "Ne İran ve hatta ne de Afganistan... Dünya siyaseti için şu anda sorunların belki de en ilginci, Hindistan'daki gelişmelerdir" diyecek oldu, Hürriyet refikinden yedi postayı. Ne haddine!... Afganistan varken, işi karıştırmanın alemi mi vardır!

Ve emperyalist- kapitalist dünyanın nonfigüratif Çin'ci siyasetine gelince. Türkiye'deki izdüşümleri, iddialı bir ifadeyle "halkın çocukları"nın, gazetelerinde, hani şu "gelinlik kızların çehizlerini, anaların saçını kesip satarak" çıkardıkları ilan edilen gazetelerinde yaptıkları kanalizasyon neşriyatı da az bir şey midir?...

Afganistan ile ilgili Washington markalı emperyalist yayın ve propaganda saldırısının azgınlığına tanık oluyor dünyamız. Orta yerde bir tek düzgün mangal bile olmamasına karşın güldürü payı eksik değil bu azgınlığın. Güldürü yaşamın parçası. . Kusmakla gülmek arası...

Ferhat Gün

HATAY YENİ BİR MARAŞ KIRIMININ HEDEFİ

Gerici-faşist güçler ülkemizi faşist bir diktatörlüğün kanlı karanlığına gömmek; ilerici, demokratik, devrimci, sol, sosyalist güçleri kırmak için yeni katliam merkezleri arıyor.

Kahramanmaraş toplu faşist katliamının işçi ve emekçi kitleler tarafından nefretle anıldığı şu günlerde, bu tepkiyi karşılamak ve faşizmin sözümona nelere "muktedir olduğunu" göstermek için Hatay faşist hareketin stratejisinin ana hedefi seçildi.

Faşist terörist güçler, ülkemizde ilk adımda otoriter bir polis devleti oluşturmak isteyenlerin "yasal"desteğini de arkalarına alarak, Hatay'da büyük boyutlu provokasyonlar düzenliyorlar. Provokasyonun boyutlarını, içinde yeralanları, ardındaki güçleri açığa çıkartarak, kitlelere anlatmak ilerici-demokratik güçlerin güncel görevlerinin en başta gelenlerindendir...

YÜRÜYÜŞ'ün 30 Mayıs 1978 ve 20 Haziran 1978 tarihli sayılarında yayınlanan, "Güney'de bir barut fıçısı daha" ve "Barut fıçısının yeni fitilleri" başlıklı yazılarda, gerici-faşist güçlerin Hatay'ı nasıl bir barut fıçısı haline getirmeye çalıştıkları; sınıf çelişkilerinin temel ekseninden saptırılmasıyla yapay ayrılıkların nasıl körüklendiği, Hatay'ın konumu gereği olayların aynı yapay çelişkileri taşıyan diğer ilçelere sıçrayacağı ve faşist örgütlerin bunları inceden inceye hesapladığı üzerinde durulmuştu.

Antifaşist, devrimci güçlerin kararlı, dinamik, provokasyonları tersine çeviren uyanık tutumuyla, Elazığ ve Malatya benzeri soykırım denemelerini gerçekleştirme olanağı yaratamayan gerici-faşist güçler, Hatay'da başaramadıkları kitlesel soykırımı, birkaç ay sonra raslanmamış bir vahşetle Kahramanmaraş'ta gerçekleştirdiler. Bu faşist canilikle, kısa erimli hedefleri olan sıkıyönetim ilanını sağladılar...

OLAYLAR SOYKIRIM BOYUTLARINA NASIL TIRMANDIRILDI?

Yayladağı: Gericiliğin Kalesi

MHP destekli AP hükümetinin işbaşına gelmesinden sonra, "yasal" terörün de desteğini alan faşist güçler ilk tertiplerini Yayladağı ilçesinde sergilediler. "Buyrun tabutunuzu hazırlayın" denerek Yayladağı'na "atanan" ilerici öğretmenlere ve demokratik kuruluşlara saldırıya geçildi.

MHP ve yan kuruluşlarının yönetimindeki kalabalık bir grup ilericilere, yeni atanan öğretmenlere saldırırken, emniyet komiserliğinin karşısındaki TÖB-DER binası dördüncü kez tahrip edildi ve bombalandı. Faşist saldırının bilançosu, iki yaralı ve bir ölüydü...

Kırıkhan: Dış Göç

Faşistlerin saldırısı birkaç gün sonra Kırıkhan'da yinelendi. Faşist çeteler alevi, kürt ve ilerici yurttaşların işyerlerine, dükkanlarına saldırdılar. Daha önceki günlerde benzin dökülerek yakılan bir evde dokuz kişilik bir alevi ailenin alçakça katledilmesi ve işyerlerinin tahribi sırasında polis de "kendine düşeni" yapıyordu, alevi yurttaşların yoğun bulunduğu semtlerde çok sayıda kişiyi gözaltına alıyordu...

Bir yandan faşistlerin saldırıları, diğer yandan polis terörü sonucunda, tedirginlik alabildiğine arttı, Kürt ve alevi yurttaşlar Kırıkhan'dan başka il ve ilçelere doğru dış göçe başladılar. İlçede başlayan dış göç bugün hâlâ sürmektedir...

Reyhanlı: Faşizmin Tecriti

Son günlere kadar yoğunlaşarak gelen faşist saldırılar bir süreden beri geriletilmektedir. İlçedeki Kürt, Arap, Çerkez emekçilerin faşistlere karşı ortak mücadele içine girmesi ve bu arada bir kısım AP'li ve MSP'linin dahi faşistlere karşı tavır alması, bir yandan faşist güçlerin destekçisi Türkmen ağaların tecritine yolaçarken, diğer yandan da provokasyonların zeminini kırıyor.

İskenderun: Hedef İsdemir'i Alevlemek

Faşist hareketin merkezi bir planla yürüttüğü terör ve soykırım oyunları İskenderun'da da sahneleniyordu.

İskenderun Meslek Lisesi öğretmeni Esma Okyar, okuldan evine giderken, 34-DN-782 plakalı otomobilin sürücüsü MHP'li Salih Ender tarafından açılan yaylım ateşi sonucu ağır yaralandı. Aynı saatlerde bir başka faşist grup, Cumhuriyet alanından geçmekte olan belediye otobüsüne saldırıp yolcuları tartaklıyorlardı. Ardından Cumhuriyet Lisesi öğretmeni Hüseyin Aydemir ve Ticaret Lisesi öğretmeni Mahmut Uyuşturucu, kaymakamlığa giderken dört motosikletli sekiz faşistin zincir ve sopalarla saldırısı sonucu ağır şekilde yaralandı.

Özellikle okullara ve öğretmenlere yöneltilen saldırı ertesi gün de devam etti. Kırk kişilik bir faşist grup, lise öğrencilerine saldırdı, Hüseyin Cavit Cevriyeoğlu, Ticaret Lisesi öğretmeni Selahatti Koybaşı ve Cumhuriyet Lisesi öğretmeni Behçet Kavvas ağır yaralandı.

Faşist örgütlerin İskenderun'daki hesabı da aynıdır. Antakya'dan sıçrayacak kıvılcımın İskenderun'u da bir anda alevlemesi için elverişli bir ortamı hazır tutmak, özellikle de İsdemir işçilerini bu yangının ortasına çekmek...

FAŞİST HAREKETİN "UMUDU" ANTAKYA

Irkçı, şoven-milliyetçi politikaların ta Fransız emperyalist işgali döneminden bu yana sürdürüldüğü Hatay, oldukça yoğun etnik ve mezhep farklılıkları gösteren bir ilimizdir. Bu yapı farklılıklarına karşın, bugün sağlanmış olan ekonomik yaşam birliği, etnik özelliklere sahip kesimlerin kendi içinde de sınıfsal ayrışmalara yol açmış, gerek toprakta ve gerekse ticarette oluşan burjuvazi tüm etnik kesimlerden oluşmuştur...

İl merkezi Antakya, bugün sünni, alevi, Kürt ve Arap toprak, ticaret ve emlak burjuvazisinin yoğun iş merkezi durumundadır. Ekonomik yaşamın getirdiği içiçelik, Antakya'nın ekonomik yaşamın merkezi olma konumu, olayların son günlere kadar il merkezine sıçratılmasını bir ölçüde engellemiştir. Sadece il merkezi olması ile değil, aynı zamanda ilçelerin bir kısmının diğer bölgelerle irtibatının geçit merkezi olması ile de ticaret ve girişimlük tüm ekonomik yaşamı doğrudan belirlemesi bakımından Antakya toplayıcı ve dağıtıcı bir merkez olmuştur.

Faşist güçler, bütün çabalarına karşın, provokasyonlarını ilçelerden Antakya'ya istedikleri ölçüde sıçratamadılar. Bunun üzerine, bir kere Antakya'da kıvılcımı çakarlarsa, kolayca tüm Hatay'a sıçratacaklarını hesap ettiler ve provokasyonlarını bu plana uygun olarak yeniden tezgahlamaya başladılar.

Antakya bir başka açıdan da faşist hareket için önemli idi: Alevi ve sünni emekçiler birbirinden uzak sayılabilecek nüfus bölgelerinde oturmaktadır. Alevi ve sünni yurttaşların yakın kümelenmeler halinde oturdukları yerlerde bile, ya bir sokak ya da bir cadde tarafından bölgeler ayrılmaktadır. Yani içiçe olunan yerlerde bile ayrı kümelenmeler oluşturmaktadırlar.

Ayrıca, gerek ekonomik denge, gerekse sayısal denge ve "stratejik" sayılacak yerlerdeki kontrol güçleri bakımından, çıkabilecek büyük çatışmaların uzun süre sürmesi amaçlanmıştır... Faşist hareketin ülke düzeyindeki stratejisine uygun olarak, uzun süre yarattığı provokasyonlarla doğacak sürekli çatışmalardan birçok bakımdan kârlı çıkacağını hesab etmiş olması çok açıktır.

Antakya'daki girişimleri, faşist hareketin genel taktikleriyle tamamiyle çakışmaktadır.

İÇ SAVAŞ BOYUTLARINA GELİNİYOR...

MHP destekli AP hükümetinin işbaşına gelir gelmez atadığı yeni vali ve emniyet müdürünün göreve başlamasıyla Yayladağı ve Kırıkhan'da ivme kazandırılan teröre, İskenderun ve Antakya'da da paralel bir hız verildi...

Faşistlerin youn olarak bulunduğu bir bölgede eczanesi bulunan alevi olan Muhittin Dönmez, faşistlere "bağış" vermekten vazgeçtikten sonra eczanesini taşırken katledildi. Amaç, alevi emekçilerin gösterecekleri tepkiden yararlanmaktı.

Bu olayın ardından İlkokul Müdürü ve Ülkü-Bir kurucusu İsmail Pakdemir alevi halkın oturduğu bir semtte gündüz caddeden geçerken öldürüldü. Her nedense, katilleri bulunamadı!... ilericilerin cenaze törenlerine baskı uygulayanlar, kitleye ateş açanlar, faşistlerin kentin merkezini iki saat işgal etmelerine ve "kana kan intikam" diye açıkça cinayet işleyeceklerini haykırmalarına ses çıkartmadılar...

Aynı günlerde faşist-polis işbirliği ile estirilen terör sürdürülürken, alevi-sünni kışkırtması doruk noktaya ulaştırılıyordu. Yeni atanan vali İlhan Sözgen de kendine düşeni yapıyordu. Vali Sözgen, yerel basınla yaptığı toplantıda, "giderken, şu ya da bu görüşte idi, ancak tarafsızdı dedirterek uğurlanmak istiyorum" diyordu. Oysa iki gün önceki il Genel Meclisi toplantısında, daha önceki valiler tarafsız oy veririerken, Sözgen AP lehine oy vermekle de kalmayıp, okuduğu İçişleri içtihadına da ters düşerek, AP aleyhine olan bir oy pusulasını iptal ediyor, aynı durumdaki bir başka oy pusulasını ise AP lehine olduğu için geçerli sayarak "tarafsızlığını" göstermiş oluyordu.

Kente "seyyar milli piyango satıcısı" görünümünde çok sayıda kişinin geldiği ve mezhep çatışmalarını kışkırtmak için, Gaziantep, Malatya ve Kahramanmaraş'tan faşist komandolar getirildiği haberlerini yalanlama görevi de valiye düşüyordu.

CHP HATAY'DA GERİCİLİKLE KOLKOLA

14 Aralık 1979 tarihinde, daha ayağının tozunu silmeyen Vali başka bir "tarafsızlık" örneği sergiliyordu: AP, MHP, MSP, CHP, Ticaret Odası, Sanayi Odası, Ziraat Odası ve hem AP'li hem büyük çiftçi, hem de alevi olduğu için Sadık Gali ile Doktor Abdulhay, vali tarafından bir toplantıya çağırıldı. Valinin çabaları ile MHP toplantıya katılanlarca aklanıyor, kuzu postuna büründürülüyor-

du. CHP ise, ihanete yaklaşan uzlaşmacılığını böylelikle bir kez daha belgeleme fırsatını buluyordu!

TRT ve basında da yayınlanan ortak açıklamada, "teröristler, mezhep ve ırk kışkırtıcıları ulusumuzu, demokrasinin vazgeçilmez bir parçası olan tüm partilerimizi azimli ve kararlı olarak karşılarında bulacaklar ve hiç bir zaman bu parti ve kuruluşlar tarafından himaye görmeyeceklerdir" denildi. Demokrasinin vazgeçilmez unsurları olan siyasi partiler sadece MHP'yi aklama görevini üstlenmiş olanlar mıydı? Ya ticaret-sanayi odaları neyin nesiydi? Peki, Sadık Gali ve Doktor Abdulhay parlamentoda grubu olan siyasi partilerle nasıl eş tutulmuştu?

POLİSİN POLİS TARAFINDAN VURULMASI PROVOKASYONU

Aralıksız devam eden saldırı, bombalama ve terör olayları Vali tarafından, "bir kaç çapulcunun" yarattığı olaylar olarak gösterilerek, faşist MHP gözlerden uzak tutuluyordu. Türkiye İşçi Partili olduğu bilinen Yakar ailesinin evi bombalandığında polis, "siz sünni'siniz. Neden size sünniler bomba atsın? Olsa olsa aleviler atmıştır!" diyerek, yapılan ihbarları ciddiye almadığı gibi, saldırıyı alevilere ve ilericilere yıkmaya özen gösteriyordu. Oysa sünni olan TİP'li aileye bomba atıldığı anda, aynı sokaktaki bir alevi yurttaşın da dükkanı yaylım ateşine tutuluyordu...

20 Aralık günü bir grup maceracının pankart asması sırasında, polis müdahalesine gençlerin "ateş açtığı" söylenerek, çok yönlü bir provokasyon yaratılmak istendi. Olayda ölen polisin, arabadan iner inmez sırtından ve ancak polis tarafından vurulmuş olduğu daha sonra otopsi raporuyla anlaşıldı!...

Polislerce öldürülen polisin anti-faşist olduğu bilinmesine karşın, faşistler "cenazeye sahip çıkarak" olayı mezhep kışkırtmasının ve soykırımın aleti yapmak istediler. Cenazenin kaldırıldığı gün Antakya Lisesi faşistlerce abluka altına alındı. Okuldaki gençler saatlerce sivil faşistler ve polis tarafından yaylım ateşi altında tutuldu. Demokrat ve dürüst olmaktan başka "tehlike" taşımayan Lise Müdürü Yusuf Öcal, sünni olduğu için ilçn edilmekten bir raslantı sonucu kurtuldu.

Ablukanın uzaması ve gerekli önlemin alınmayışı sonucu, akşam saat dördekadar süren faşist işgal üzerine, ilerici, demokrat ve alevi ailelerin oluşturduğu beş-altı bin kişilik bir topluluk kentin Armutlu semtinde toplanarak yürüyüşe geçtiler. Polis barikatıyla karşılaşan topluluğun mücadelesi sürerken, okul yönünden yoğun silah sesleri geliyordu. Jandarma müdahalesi sonucunda polisle çatışmanın önlenmesiyle, öğrenci velileri jandarma nezaretinde okula ulaşarak çocuklarına kavuştu. Reo vekariyerlerle faşist çember yarıldı, öğrenciler askeri arabalarla mahallelerine götürüldü.

Lise'de öğrencileri polis desteği ile abluka altına alan faşist militler, "komünistlerin kızlarının ırzına geçtiğini" söyleyerek, halkı tahrik ediyorlar, AP Kadınlar Kolu üyesi bir anne ise, okula girdiğinde kızının arkadaşları ile endişe içinde beklediğini, hiç de söylenen durumda olmadığını görünce, devrimci-ilerici gençlerle birlikte slogan atmaya başlıyordu.

Güvenlik kuvvetlerinden müdahale görmeyen silahlı sopalı faşist grup, daha sonra kentin merkezine gelerek, ilerici, demokrat ve kendilerinden olmayan yurttaşların arabalarını, yazıhanelerini, işyerlerini ve dükkanlarını tahrip etti. Bu saldırılara polisler de katıldı. Bu duruma madühale eden anti-faşist polislerle diğerleri birbirleriyle silahlı çatışmaya girdiler...

Aynı gün kentin İskenderun girişini tutan faşist grup arabaları durdurarak, alevi yurttaşlara saldırıya geçti. Alevi yurttaşların çarşıdaki işyerlerine, dükkanlarına saldırı günboyu sürdürüldü. Silahlı terör, kundaklama, dükkan ve işyerlerinin tahribi, yol kesme biçiminde süren saldırılar üzerine, işyerleri, dükkanlar, kapatıldı, halk evlerine çekildi. "Güvenlik kuvvetleri"nin duruma seyirci kalması saldırganları cesaretlendirirken, alevi yurttaşların tepkisi yükseliyordu.

CAMİ MİNARELERİNDE DÜRBÜNLÜ SİLAHLAR!...

Olayların ikinci gününde alevi yurttaşların oturduğu semtler silahlı faşistlerce kuşatıldı. Alevi ve sünni yurttaşların oturduğu bölgelerin, semtlerin, mahallelerin kesiştiği yol kavşakları tutuluyor, alevi semtlere hakim yerlerdeki cami minarelerine uzun menzilli dürbünlü silahlar yerleştiriliyordu!...

li çekiyordu. İlginç olan da, bu kadar kapsamlı geliştirilen olaylardan bir tek sanığın bile yakalanmamış olmasıydı!...

Vali, sonraki günlerde Ticaret Odası'nda yaptığı toplantıda ise, "Bütün bu olayların elebaşılarını tesbit ettik. Bunlar sorumsuz çapulcular tarafından yapılmıştır" diyordu.

Esentepe'deki cami minaresinden alevi yurttaşların oturduğu Çekmece mahallesine ateş edilirken, jandarma Çekmece mahallesine baskın yaptı ve birkaç yurttaşı gözaltına almaya çalıştı. Halkın müdahalesi ve ateşin tektaraflı olarak aralıksız sürdürüldüğü görülünce bu girişim durduruldu. Ne var ki, bu kez de alevi semtleri polis tarafından basılıp aranmak istendi, ancak bu tek taraflı tutum karşısında polis buralara sokulmadı. Vali ve emniyet müdürünün, bu olaylardaki açık taraflı tavrı karşısında, kalabalık bir kadın topluluğu ellerinde bayraklarla Vilayet binasına yürüyor, vilayeti işgal eden kadınlar valiyi protesto ederek tepkilerini dile getiriyorlardı.

Gene alevi ve sünni mahallelerin kavşak ve kesişme noktalarında önlem alınmadığı gibi, alevi semtlere civar köylerden yardım gelir anlayışıyla bu yollara jandarma yerleştiriliyordu...

Olayların yedinci günü, Ticaret Odası'nda toplantı düzenleyen vali, dükkanların açılmasını ve sokağa çıkılmasını

Aynı saatlerde işgal edilen Antakya Hastanesi'nden civardaki alevi yurttaşların evlerine ateş açılıyordu. Alevi semt ve mahalleleri kontrol altına alan kilit noktaları silah yığınağı haline getirilmişti. Alevi, ilerici, demokrat, sosyalist yurttaşlar da, silahlı faşistlerce tutulan semt, sokak ve kavşaklarda karşı önlemler aldılar ve akşam saat beş sıralarında başlayan silahlı müsademe sabah saat sekize kadar sürdü. Kentin doğu kesiminde Şirince-Affan, Dörtayak-Orhanlı, Kurtuluş caddesi, Kuzeyde Cumhuriyet, Esentepe-Armutlu, Çekmece; Güneyde Devlet Hastanesi - Hastane civarı Bağrıyanık gibi semtlerde çatışmalar aralıksız sürdü. İki gün sonunda alevi yurttaşların yirmiye yakın aracı, onyedi fırın, sekiz avukat yazıhanesi tahrip edildi. Bayındırlık Müdürlüğü'nün tesbitine göre de, 342 bin liralık zarar ve ziyan olduğu belirtildi.

SALDIRILARI MHP VE ÜGD'Lİ FAŞİSTLER YÖNETTİ

Antakya'daki saldırıların başını "Öküz Ahmet" lakabı ile tanınan bir faşistle, MHP İl Gençlik Kolları Başkanı Mehmet Durdur, ÜGD eski şube başkanı Mehmet Horoz ile Kurtuluş Caddesinde züccaciye dükkanı olan Sait adlı MHP

istedi. Valinin bu isteğine karşın, dükkanlar açılmadı, halk sokağa çıkmadı. Oleyis, Devrimci Sağlık-İş ve Genel-İş sendika başkanları yaptıkları ortak açıklamada can güvenliği olmadığı için birçok işçinin işyerlerine gidemediğini belirtiyorlar ve etkin önlemler alınması için yetkililerin uyarılmasını istiyorlardı. Beş yerel gazete can güvenlikleri olmadığı için baskı yapmadıklarını ilan ediyordu.

Belediye otobüslerinin ve çöpçülerin çalışmaması, fırınların ve dükkanların açılmaması sonucu, başta ekmek olmak üzere gıda maddeleri temin edilemiyor, Belediye'nin İskenderun'dan kamyonlarla ekmek getirterek mahallelere dağıtması ile bir ölçüde sıkıntı önlenmeye çalışılıyordu...

Kentte günlerce duran yaşam, ancak polisin devreden çekilmesi ve jandarmanın devriye gezmesi sonucunda normalleşiyor, bazı işyerleri açılıyor ve Belediye otobüsleri çalışmaya başlıyordu.

Ancak 8-9 Ocak'da Antakya'da meydana gelen iki ayrı silahlı saldırı olayındabir kişi ölürken, bir kişi ağır yaralandı. Aynı saatlerde İskenderun'da dört ayrı yere bomba atılırken, polisin baskılarını protesto gösterileri yapılıyor,

Gültepe, Esentepe ve Yıldırımtepe'de halk dükkanlarını açmıyordu.

10 Ocak'da sokaklardan polisi protesto eden gençlerin slogan sesleri ve ardı arkası kesilmeyen silah sesleri geliyor, evlerine çekilen halk, kapanan kepenk sesleri ve tekrar başlayan otomatik silahların cayırtıları arasında hastaneye yaralılar taşınıyor. Ölen bir polis dışında, sekiz yaralı kaldırıldı hastaneye... Faşistler kentin belirli kesimlerinde dükkanlara, işyerlerine saldırılarını sürdürüyorlar. Bugünkü olaylarda da baş sorumlu polis ve jandarmayı halkın üzerine saldırtan Vali'dir. Vali, gerginliğin yükselmesi için elinden geleni yapıyordu...

VALİ VE EMNİYET MÜDÜRÜNDEN HESAP SORULMALIDIR

Bugün, Antakya'da alevi ve sünni emekçilerin oturdukları, semtlerde karşılıklı olarak bir "İç göç" başlamıştır.

Gözler önünde yaşanan bütün bu olaylar, gözlerden uzak tutuluyor. Ne TRT, ne de basın olayları bilinçli bir biçimde duyurmuyor. Halen olaylar olağanüstülüğünü korumaktadır. Silah sesleri ve patlamalar aralıksız her gece sürmekte, hergün ölüm ve yaralamayla sonuçlanan saldırılar yapılmaktadır. Vali ve emniyet müdürü Hatay'da kaldıkları sürece de bu olaylar durmayacaktır.

Faşistlerin yığınağı olduğu bilinen Karaksı köyü bugüne dek basılmamış, aranmamıştır. Reyhanlı'da faşist toprak ağalarının sınır boyundaki malikanelerinin silah deposu olduğu yıllardır bilinmesine karşın, bu çiftliklere girilmemektedir. Uluslararası silah kaçakçılığının bu bölgede de yapıldığı eski İçişleri Bakanı'nın ve Faruk Sükan'ın açıklamasında da belirtilmiş, ancak bu çevrelere yönelme yerine tek tek yurttaşlardaki silahlarla ilgilenmenin ötesine geçilmemiştir. Hatay'daki tüm faşist saldırıların arkasında bu silah kaçakçıları bulunmaktadır...

SURİYE'Lİ FAŞİST ÖRGÜTLERLE MHP'NİN İLİŞKİSİ

CHP milletvekili Haydar Demirtaş, Hatay'ın AP tarafından MHP'ye terkedildiğini açıkladı. Hatay'ın pek çok ilçesi Suriye ile sınır oluşturur. Bugün Suriye'de ivme kazanan faşist "Müslüman Kardeşler" hareketi içinde Türkiye'li faşistlerin de bulunduğu belirtilmektedir. Hatay'da ilerici, sol, sosyalist güçlerin sindirilmesi, geriletilmesi ile, MHP'nin Hatay'ı "Müslüman Kardeşler" hareketiyle köprü kuracağı bir üs durumuna getirmeyi amaçladığı söylenebilir. Yeni bir Kahramanmaraş yaratmanın ardındaki gerçekler bunlardır.

HATAY'DA FAŞİZM YENİLECEKTİR!

Hatay Kahramanmaraş olmayacaktır! Hatay'da yeni bir Kahramanmaraş düşleyenler bu düşlerini gerçekleştiremeyeceklerdir! Bugüne kadar ki olayların tam bir içsavaş durumuna dönüşmemesi, ilerici, sol, sosyalist ve genel olarak alevi yurttaşların direnişiyle önlenmiştir.

Bugün Hatay'da kitleler, faşizmin püskürtülmesinin ancak ve ancak aktif, kitlesel bir mücadele ile mümkün olabileceğini, hiçbir şeyin bundan daha fazla sonuç alıcı olamayacağını kendi deneyleriyle öğreniyorlar....

AET'ye ortaklıkta yeni ödünler

Bunalımı derinleşen dünya kapitalizminin oluşturduğu üçüncü güç merkezi Avrupa Ekonomik Topluluğu, Türkiye üzerinde yeni oyunlara hazırlanıyor. Türkiye'nin geleceğini ipotek altına alan Ortaklık Anlaşması ve Katma Protokol hükümlerini yerine getirememesi, Topluluğun da bu anlaşmaları işine geldiği gibi yorumlaması ve anlaşmalarda öngörülen yükümlülükleri yerine getirmemesi ile garipleşen ilişkiler artık fütürsuzca Sheraton türü otellerde sürdürülüyor.

Türkiye pazarını ele geçirmede hiçbir ödün vermeye yanaşmayan AET'nin Türkiye'ye gönderdiği iki uzmanı ile kafa kafaya veren İhracatçı Birlikleri'nin temsilcileri lüks otelin lobisinde, pamuk ipliği ve tekstil ürünleri ihracatımız üzerine kararlar almışlar ve hatta bu kararları da "Sheraton Oteli" antetli kağıtlara aktarmışlardır. Türkiye ile Topluluk arasında ortaklık yaratan Ankara Anlaşması ile geçiş döneminin koşullarını belirten Katma Protokol'deki hükümleri hiçe sayan bu protokolde açıkça, "Avrupa Ekonomik Topluluğu'nun, Türk makamlarıyla bazı tekstil ve giyim eşyası ihracatını kapsayacak ve çift kontrol sistemine dayanacak bir idari işbirliği sistemi kurmak istediği"nden sözedilmektedir. Diğer bir deyişle, Türkiye, Topluluk ülkelerine ihraç edebildiği sayılı ürünlerden pamuk ipliği ihracatına ilişkin bilgileri, İKV (İktisadi Kalkınma Vakfı) ve Pamuk İpliği İhracatçıları Birliği derleyerek AET'nin Brüksel'deki merkezine gönderecek, AET ülkelerinin Türkiye'den yaptığı pamuk ipliği ithalatı da Brüksel'deki merkezde toplanarak İKV'ye bildirilecektir.

Üçüncü ülkelere karşı, iplik ithalatında miktar kısıtlaması uygulayan, ancak bu ülkelere Türkiye'ye verdiğinden daha fazla ödün sağlayan AET'nin uzun süredir Türkiye'nin pamuk ipliği ihracatında uyguladığı vergi iadesi uygulamasının kaldırılmasını istediği, bu yapılmazsa miktar kısıtlamasına gideceğini bildirdiği bilinmektedir.

Türkiye'nin, Topluluğun tekstil sanayiini alt üst ettiği, piyasada karışıklıklara yol açtığı savından hareket eden AET ülkeleri, toplam pamuk ipliği ithalatları ile Türkiye'den yapılan ihracatın arasındaki büyük farkı görmezlikten gelmektedirler. Çünkü, Türkiye'nin pamuk ipliği ihracatı, Topluluğun toplam ihracatının üçte biri düzeyindedir.

Avrupa Ekonomik Topluluğu, tercihli ilişki kurduğu birçok ülke ile Türkiye'nin ihracatını güçleştiren anlaşmalar yapmış ve özellikle tarım alanında ödünler vermiştir. Yani Topluluk birçok ülkeden, Türkiye'ye oranla daha ödünlü ithalat yapmaktadır. Bundan başka, Topluluk içindeki fiyatların altında bir fiyatla ithalat yapılmasını engelleyen mekanizmalar da, AET piyasalarına girişi güçleştirmektedir. Bugüne kadar, ödünlerimizin arttırılması amacıyla yapılan görüşmeler bir sonuç vermezken, Topluluğun gökte ararken yerde bulduğu yeni ödünler 'Türkiye İhracatçı Birlikleri'nce sağlanmış ve pamuk ipliği ihracatının 1980 yılında, 1976'daki düzeyinde tutulması konusunda anlaşmaya varılmıştır.

AET ile imzalanan belgelerde yer alan ancak uygulamaya konulmayan bir başka konu ise işgücünün serbest dolaşımıdır. Türkiye'ye karşı işgücünün serbest dolaşımı yükümlülüğü altına giren AET bu hükmü de yerine getirmemektedir. Ucuz işgücünün sanayinin bulunduğu yere taşınarak üretimin sürdürülmesi kapitalizm için önemli olmakla birlikte, artık çok sık gelmeye başlayan bunalım dönemlerinde yabancı işçiler fazla gelmekte ve ülkelerine iade edilmektedir. Bu nedenle, ancak sağlıklı bir ekonomik sistemde sözkonusu olabilecek ve süreklilik kazanacak olan "işçilerin serbest dolaşımı" da AET içinde Türkiye açısından "hayal" olmaktadır.

Özünde, Türkiye'nin dış ticaretini serbestleştirme ve sanayileşmesini önleme amacını taşıyan Ortaklık Anlaşması ve Katma Protokol ilkeleri düzenli bir biçimde uygulanmasa da, 1963'den bu yana meydana gelen gelişmeler, tam AET'nin istediği yöndedir. Türkiye'nin AET üyeliğini, önceleri sanayii geliştireceği, işsizliği azaltacağı, üretimde maliyetleri düşüreceği gerekçeleriyle savunan ancak uygulamanın tam tersine olduğunu gören yerli büyük sermayenin, AET ile bütünleşmekten sağladığı çıkarlar da, "tüm üyelik" feryatlarının asıl nedenini oluşturmaktadır. Emperyalist tekellerle içiçe geçen büyük sermaye grupları, AET ülkelerince üretilen parçaları Türkiye'ye ithal ederek, birbirine eklemekten ve iç pazarı sömürmekten hoşnutturlar.

Geçtiğimiz hafta, Brüksel'de toplanan AET Daimi Temsilciler Komitesi toplantısında, Türkiye ile ilişkilerin yeniden canlandırılması konusunda karar alınırken, Demirel Hükümeti de, Türkiye'nin AET ülkelerinden yaptığı ithalatın kolaylaştırılması ve libere ithalat oranının arttırılması için bazı çalışmalar yapmıştır. Topluluk ülkelerinin, Türkiye çıkışlı mallara kısıtlama ve çift taraflı denetim uygulaması çabalarının yoğunlaştığı bir dönemde, AET'den yapılan ithalatın kolaylaştırılması yolundaki çalışmaların 1980 yılı İthalat Rejimi'nde yer alması için hazırlık yapmak "ilişkilerin nasıl canlandırılacağı" konusunda yeterli fikri vermektedir.

Şubat ayı başlarında toplanması beklenen Türkiye-AET Ortaklık Konseyi toplantısında da, Türkiye'nin geleceğini ipotek etme anlayışına sahip iktidarların, bu gelişmelerin ışığında hangi yeni ödünleri verebileceklerini kestirmek güç değildir.

Tarsus:

YİDAŞ İŞÇİLERİNİN BAŞARILI SINAVI

Tarsus'ta özellikle 800 işçinin çalıştığı YİDAŞ işyerinde, bilimsel sosyalistlerin önderliğinde dört yıldır verilen kavga, tüm Güney'de saygınlık kazandı. YİDAŞ işçilerinin, tekstil işkolunda Tarsus'a diktikleri bu bayrak, bugün diğer işyerlerinde de elden ele taşınıyor. Şimdi işçiler, PAKTAŞ-II'de, Berdan'da, Çukurova Sanayi İşletmeleri'nde de baskı ve sömürünün zincirlerini kırmak, sarı sendikaların boyunduruğuna son vermek için, DİSK, Tekstil Sendikası'nın çatısı altında örgütlenmeye başladılar.

Bu gelişmelerden korkan işverenler, DİSK Tekstil'in, Tarsus'ta tek yetkili olduğu YİDAŞ işyerinde, işçilerin yasalardan ve toplu sözleşmeden doğan haklarını uygulamayarak sendikanın güven ve prestijini kırmayı amaçlayan tertip ve provokasyonlara yöneldiler. Nitekim, bu niyetlerini, YİDAŞ'ta yeniden işçi kıyımını başlatarak açıkça gösterdiler, buna karşı koyan sendika ve yöneticilerini de tanımadıklarını belirttiler.

YİDAŞ işçileri, bu uygulamalara karşı bu kez de direnerek karşılık verdiler. 29 Aralık 1979 Cumartesi günü, birinci postada çalışan işçiler işi bırakarak direnişe geçtiler. İkinci postaya gelen diğer işçiler de fabrika içindeki diğer arkadaşlarının eylemine katılarak tüm fabrikayı denetimleri altına aldılar.

Direnişi kırmak üzere işyerine gelen güvenlik kuvvetleri ile işçiler arasında bir saat süren görüşmeler bir sonuç vermeyince, bu kez güvenlik kuvvetleri sendika başkanı Burhan Yaman'a saldırarak işçileri dağıtmaya yöneldiler. Güvenlik kuvvetlerinin Burhan Yaman'a saldırması üzerine, fabrika içinde bulunan işçilerle, fabrika dışında bulunan ve kurulan askeri barikatla içeriye girmeleri engellenen işçiler duruma müdahale ettiler. Fabrika içinde ve dışında olmak üzere, güvenlik kuvvetleriyle iki ayrı yerde çatışan işçiler, daha sonra fabrika önünde biraraya gelerek direnişlerini topluca sürdürdüler. Süngü ve dipçiklerle dağıtılmak istenen işçiler, bu kez de Adana-Mersin karayolunu trafiğe kapatarak, sloganlarla direnişe geçtiler. Güvenlik kuvvetlerinin yeniden işçiler üzerine saldırıya geçmesi sonunda çıkan çatışmalarda çok sayıda işçi yaralandı ve başta sendika başkanı Burhan Yaman olmak üzere, sendika yöneticilerinden Eyüp Tanrıverdi, Mithat Canpolat, Muafık Albıyık, İsa Tırtarlı, Hikmet Çukur, Yalçın Karakuş, Oktay Özöksüz, Sami Karatay gözaltına alındılar. Arkadaşlarının gözaltına alınması üzerine yeniden direnişe geçen işçiler, fabrika giriş kapısı ve korkulukları kırarak arkadaşlarının salıverilmesini istediler.

Burhan Yaman

Mersin ve Adana'dan gelen takviye kuvvetleri ile sayıları çoğaltılan güvenlik kuvvetleri bunun üzerine yeniden işçilere saldırarak, direnişi kırmaya çalıştılar. Ne var ki, özellikle kadın işçilerin başını çektiği gözlenen direnişi dağıtmak mümkün olmadı. Güvenlik kuvvetlerinin sürekli saldırısı karşısında, işçiler toplu halde yeniden Adana-Mersin karayolunu trafiğe kapatarak, Tarsus'a sekiz kilometre uzaklıkta olan fabrikadan, kent merkezine doğru yürüyüşe geçtiler. Marşlar ve sloganlarla yapılan yürüyüş üç saat sürdü, kentin girişinde ve belirli merkezlerinde dağıtılmak istendiyse de başarılamadı. Yaklaşık beş yüz kişiden oluşan yürüyüş kolu kaymakamlık önüne gelerek, tutuklu arkadaşlarının serbest bırakılmasını talep ettiler.

Kaymakamlık önünden yeniden yürüyüşe geçen işçiler, iki yüze yakın polis ve güvenlik kuvvetinin çemberine karşın, "Faşizmi ezeceğiz", "Yaşasın 1 Mayıs", "Yaşasın YİDAŞ direnişimiz", 'Yaşasın sosyalizm" ve "Faşizme karşı omuz omuza" sloganlarını atarak sendika binasına kadar topluca yürüdüler.

Sendika önünde toplanan işçilere hitaben bir konuşma yapan ve YİDAŞ'taki olayları anlatan baştemsilci Haydar Kınay'dan sonra, direnişi amacından saptırmak isteyen bazı kişilerin konuşmak istemesine karşın, işçilerin talebi üzerine TİP Tarsus ilçe başkanı Sönmez Targan da bir konuşma yaptı.

İşçiler daha sonra topluca sendika binasına çıkarak, gece geç vakitlere kadar arkadaşlarının serbest bırakılmasını beklediler. Gece 02.00'de serbest bırakılması sağlanan Burhan Yaman ve arkadaşları, işçilerin sevgi gösterisiyle karşılandı.

Sendikada işçilere hitaben bir konuşma yapan Burhan Yaman şunları dedi: "Başta Yidaş patronları olmak üzere Tarsus sermayesi sendikal varlığımıza tahammül edememekte. Edememekte çünkü, buradaki DİSK örgütlenmesini bilimsel sosyalistlerin yaptığını bilmektedir. Bizi susturabildikleri zaman, değil siyasi mücadelenin, sendikal mücadelenin bile silinip gideceğini düşünmektedirler. Ama umutmasınlar ki, bizler üzerine kurulan tüm düşler, bugünkü direnişimizle nasıl korku ve kabusa dönüşmüşse, bundan böyle de böyle olacaktır. Bizler böylesi mücadelelerin çetin ve zengin deneyimlerinden geçe geçe yetişeceğiz. Bundan sonra daha büyük mücadeleler için kendimizi hazırlayalım. Bugün coplarla ve silahların kabzalarıyla bizleri hunharca dipçikleyenlerin gerisindeki egemen güçlerin saltanatına son verebilmek için, o büyük ve soylu kavgaya kendimizi hazırlayalım. Bugün Yidaş'ta gösterdiğimiz bu yiğitlik örneğini yaşamın tüm alanlarına taşıyalım."

İkinci gün mahkemeye çıkartılan sendika yöneticilerinin sorgulamaları adliyenin önünü ve mahkeme koridorlarını dolduran kalabalık işçi ve halktan kişilerin slogan ve sevgi gösterileri içinde yapıldı. Sorgulama sonunda serbest bırakılan yöneticiler, mahkemeye gelen işçi ve meraklılardan oluşan kalabalık bir kitleyle yine marşlar ve sloganlar söyleyerek topluca sendika binasına kadar yürüdüler

EKONOMİ HABERLER

ÖZEL SEKTÖRE MOTOR SANAYİİNDE DE "SUBVANSİYON"

Özel kesim, yıllardır sürdürdüğü dayatmalarının semeresini bu yıl alacağa benziyor. Sızan haberlere göre, 1980 yılı Genel eşvik Tablosu'nda, motor sanayiinde, özel kesime de yatırım yapma olanağı tanınacak. Yurt içinde üretilerek, yatırım bünyesine giren her türlü makina ve donanım yanında, motor sanayiindeki yatırım projelerine de "sübvansiyon" uygulanacak. 1980 yılı Genel Teşvik Tablosu'nda, ara ve yatırım malları üretimini hedef alan projeler, belirli süreler için vergi bağışıklığından yararlandırılacaklar ve bu arada ek fonlarla desteklenecekler.

KİMYA SANAYİİNDE YABANCI SERMAYE

TMMOB Kimya Mühendisleri Odası tarafından yapılan bir araştırmaya göre, Türkiye'de yabancı sermayeli firmalar özellikle kimya sanayiinde yatırıma gidiyor. Bu alanda faaliyet gösteren 20 firmanın toplam yabancı sermayeleri 449 milyon liraya ulaşırken, bu firmaların sermaye payları da, kimya sanayii toplam sermayesinin yüzde 47 sini oluşturuyor. Kimya sanayiindeki 449 milyon liralık yabancı sermaye, aynı zamanda Türkiye'deki toplam yabancı sermayenin de yüzde 15,5'i düzeyinde.

TPAO'NUN SONDAJ KULELERİ YABANCI ŞİRKETLER EMRİNE VERİLİYOR

TPAO'nun elindeki 38 adet sondaj kulesini tam kapasitede çalıştırmak için, arama faaliyetleri dahil, 50 milyon dolarlık dövizin yeterli olacağı hesaplanıyor. Ancak, döviz darboğazı ileri sürülerek, Ortaklığın elindeki petrol arama faaliyetlerinde kullanılmayan sondaj kulelerinin, yabancı şirketlere kiralanması için girişimlerde bulunuluyor. 1980 yılında, şimdiki satış fiyatlarıyla 3,5 milyar dolarlık bir petrol faturası karşısında bulunan Türkiye'de 50 milyon doların tahsisinden kaçınan iktidarlar petrol bulunması olasılığından mı, yoksa uluslararası petrol tekellerinin kârlarının azaltılmasından mı korkuyorlar?

"Yumuşama sağlam temellere dayalıdır"

"Partimizce barış, yumuşama ve silahsızlanmaya yönelik doğrultunun yaratıcı bir şekilde hiç şaşmadan uygulanması, Sovyetler Birliği Komünist Partisi 24. ve 25. Kongrelerince belirlenen barış programının gerçekleştirilmesi çok işler başarılmasını sağlamıştır. Geniş ölçekte ele alacak olursak, bu, öncelikle dünya savaşı, sonra kısa bir barışçı ara, sonra yine dünya savaşı olarak süren trajik dönemi kapatmaktır. Biz Sovyet insanları, dostlarımız olan kardeş sosyalist ülkelerin halkları, barış, silahsızlanma, sosyal rejimleri değişik devletlerin barış içinde birlikte yaşamaları için savaşmış ve savaşmakta olan herkes bu tarihsel başarıyla göğüs kabartmakta haklıdırlar.

Gelgelelim, 1970'lerle 1980'li yılların kesiştiği noktada uluslararası durum maalesef önemli ölçüde gerginleşmiştir ve halklar bundan kimin sorumlu olduğu gerçeğini bilmelidirler. Kapalı bir nokta bırakmadan söyleyeyim: Bunun sorumlusu emperyalist güçler, öncelikle de ABD'deki belli çevreler, gerginliğin yumuşamasını saldırgan amaçları yolunda militarist psikozu körüklemek yolunda, başka halkların iç işlerine karışabilmeleri yolunda bir engel sayanlar, uluslararası arenada adeta kendilerine her hak verilmiş gibi hareket etmek duygusunu içlerinde derince saklayanlardır.

AFGANİSTAN'A MÜDAHALE EDENLER EMPERYALİSTLERDİR

Bugün barış ve yumuşama düşmanları Afganistan olayları üzerinde spekülasyonlar yaratmaya çalışıyorlar. Bu olaylar etrafında yığınlarca yalanlar söyleniyor, hayasızca bir antisovyet kampanya açılıyor. Ya Afganistan'da olanlar gerçekte nedir?

1978 Nisan'ında Afganistan'da devrim oldu. Afgan halkı kaderini kendi eline alarak bağımsızlık ve özgürlük yoluna girdi. Tarihin her aşamasında olduğu gibi yine geçmiş zamanın güçleri devrime çullandılar. Tabii ki Afgan halkı kendisi onların üstesinden gelebilirdi. Oysa daha devrimin ilk günlerinden başlayarak dıştan saldırıyla, içişlerine dıştan müdahaleyle karşı karşıya kaldı. Dışta eğitilerek silahlandırılan binlerce ve onbinlerce karşı-devrimci Afgan topraklarına aktarılıyordu. İşbirlikçilerlyle birlikte emperyalizm devrimci Afganistan'a karşı ilan edilmemiş bir savaş başlattı. Afganistan saldırının durdurulmasını, ülkenin yeniden kurulmasına olanak verilmesini ısrarla talep ediyordu. Dış saldırıya karşı savaş veren Afgan yönetimi daha başkan Taraki devrinde ve sonra da defalarca yardım için Sovyetler Birliği'ne başvuruda bulundu. Biz de kendi tarafımızdan saldırı durdurulmazsa Afgan halkını felaketle başbaşa bırakmıyacağımız hususunda kim gereklyorduysa uyardık. Bilindiği gibi biz sözümüzün eriyiz. İktidarı ele geçirerek Afgan toplumunun geniş çevrelerine karşı, parti ve ordu kadrolarına, aydın temsilcilerine, İslam din adamlarına, yani asıl Nisan devriminin dayanmış olduğu çevrelere karşı acımasız bir tedhiş başlatan Amin, Afganistan'a karşı saldıranların eylemlerine yardımcı oldu. Ve Babrak Karmal'ın başında bulunduğu Demokratik Halk Partisi'nin yönetiminde Afgan Halkı Amin'in bu zulmüne karşı ayaklandı. Bugün Washington'da ve bazı ülkelerde Amin için göz yaşları döküyorlar. Bu onların ikiyüzlülüğünü açıkça ortaya koyuyor. Amin yığınsal tutuklamalar yaparken, yeni Afgan devletinin kurucusu Taraki'yi zorla görevden uzaklaştırıp katlederken, o gözyaşı dökenler neredeydiler?

Sovyetler Birliği Devlet Başkanı ve SBKP MK Genel Sekreteri Leonid İlyiç Brejnev, emperyalizmin Afganistan ve İran'daki gelişmeleri bahane ederek barış, silahsızlanma ve yumuşama doğrultusunu saptırma girişimlerine ilişkin olarak Pravda Gazetesine bir açıklama yaptı. Sovyetler Birliği'nin Afganistan Demokratik Cumhuriyeti'ne yaptığı yardım hakkında Sovyet hükümetinin görüşlerini bir kez daha açıklayan Brejnev'in bu açıklamasını özetleyerek yayınlıyoruz.

SOVYETLER BİRLİĞİ EMPERYALİST MÜDAHALEYE SEYİRCİ KALAMAZDI

Sonu gelmeyen silahlı müdahale, dış gerici güçlerin komploları, Afganistan'ın bağımsızlığını yitirmesi, ülkemizin Güney sınırında bir emperyalist askeri köprübaşı kurulması tehlikesini doğurdu. Başka deyişle, dost Afganistan hükümetinin talebine artık karşılık vermezlik edemeyeceğimiz zaman geldi. Başka türlü hareket etmek, Afganistan'ı emperyalizmin didik didik etmesine bırakmak, halkın özgürlüğünün kanlara boğulduğu Şili'de yaptıklarını burada tekrarlaması için saldırgan güçlere olanak sağlamak demek olurdu. Başka türlü hareket etmek, Güney sınırımızda Sovyet devletinin güvenliği için ciddi bir tehlike odağının oluşmasına pasifçe bakmak anlamına gelirdi.

Emperyalist ve Pekin propagandası Afgan olaylarında Sovyetler Birliği'nin rolünü bilerek ve utanmadan ters gösteriyorlar. Ortada Sovyet müdahalesi veya saldırısı diye bir şey olmamıştır ve yoktur da. Ortada başka bir şey vardır: Biz hükümetinin istemi üzerine ulusal bağımsızlığını, özgürlüğünü, ülkesinin şerefini dıştan silahlı saldırı eylemlerine karşı savunmada yeni Afganistan'a yardım ediyoruz. Kaldı ki, Afgan olayları ABD'nin ve başka ülkelerin ulusal çıkarları veya güvenliklerine hiçbir şekilde dokunmuyor.

Sömürgecilerin politikası ve psikolojisi bize yabancı şeylerdir. Başkalarının topraklarına biz göz dikmiyoruz, başkalarının servetlerine el uzatmıyoruz. Petrol kokusu sömürgecileri çekiyor kendine. Sovyet tehdidi diye geveleyenlerin, hizmet dosyalarında Vietnam'daki hain savaş yazılıbulunanların, Çin saldırganları Sosyalist Vietnam'a karşı silahlı müdahale yaparken parmaklarını bile kımıldatmayanların, hükümetinin ve halkının iradesine boş vererek Küba topraklarında onlarca yıl askeri üs bulunduranların, İran kıyılarına uçak gemilerinin, önemli bir kısmı da içinde atom silahlarıyla donatılmış devasa askeri deniz güçleri göndererek devrimci İran halkına silah şakırdatan, abluka tehdidinde bulunan, açıkça askeri baskı yapanların, uluslararası ahlakın savunucuları kılığına girmeleri bayağı bir ikiyüzlülüktür.

SOVYETLER BİRLİĞİ KENDİ KURALLARINI KENDİSİ BELİRLER

Tabii ki ABD yönetiminin girişimleri bize, girişimcilerinin açıkça umdukları zararı veremiyecektir. ABD'nin bize tahıl satmayı reddetmesiyle Sovyetler Birliği'nde yiyecek durumunun kötüleşeceği hususundaki utanmaz hesaplar, bizim ekonomik gücümüz hakkındaki akılsızca tasavvurlara dayanmaktadır. Sovyet halkı rahatça yaşamak ve çalışmak için saptadığı planlarını gerçekleştirmek için, refahını yükseltmek için yeterince olanaklara sahiptir. Sovyet halkına sağlanacak ekmek ve hamur işlerinde tek gram azalma olmayacaktır.

ABD'nin aldığı tek taraflı önlemler politikada ciddi hatalardır. Onlar, bir bumerang gibi, bugün değilse yarın, darbeyi hazırlayanlara inecektir. Eğer politikamıza karşı tüm bu saldırılarıyla bizim sağlamlığımızı sınamak istiyorlarsa, tarihin deneyini unutuyorlar. 1917'de dünyanın ilk sosyalist devleti doğduğu zaman halkımız kimseden buna bir izin istememişti. Bugün de hangi kurallara uyarak yaşayacağına kendisi karar veriyor.

Emperyalizm daha Sovyet egemenliğinin doğuşunun şafağında bizi sınamaya yeltendi ve bu yeltenişin neyle sonuçlandığını herkes anımsıyor.

Faşist saldırganlar bizi insanlığın geçirdiği en kanlı savaşta ezmeye yeltendi, ama yenilgiye uğradı. Soğuk savaş yıllarında, dünyayı uçurumun kenarına iterek, birbiri arkasından uluslararası bunalımlar çıkararak bizi sınavlardan geçirdiler. O zaman da bizi sarsamadılar. Tüm bunları bugün hatırlatmakta yarar var.

SBKP'NİN LENİNCİ DIŞ POLİTİKA DOĞRULTUSU SARSILMAZDIR

Geleceğe iyimserlikle bakıyoruz. Bu, esaslara olan bir iyimserliktir. Uluslararası durumda Amerikan emperyalizmi tarafından kasten yaratılan gerginleşme,sosyalizmin pozisyonunun sağlamlaşması, ulusal kurtuluş hareketinin büyümesi, yumuşama ve barış için savaşan güçlerin sağlamlaşması karşısında Amerikan emperyalizminin duyduğu üzüntüyü ortaya koymaktadır. Yumuşama politikasının derin kökleri vardır. Bu politikayı muazzam güçler destekliyor ve devletler arasındaki ilişkilerde başta gelen eğilim olmanın tüm şanslarına sahiptir.

Halkımız, ülkemiz onuncu beş yıllık planın görevlerini başararak, partinin çizdiği planları uygulayarak komünizmi kurma yolunda sağlam adımlarla ilerlemektedir. Sovyet insanları, yabancı ülkelerdeki dostlarımız emin olsunlar: Leninci dış politika doğrultumuz sarsılmazdır! Bu doğrultu Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin kongrelerince belirlenmiştir ve tüm dış politika eylemlerimizde ifadesini bulmaktadır. Bu doğrultu şaşmaz barışseverliği ve saldırıya kesin karşı koyuşu bir arada birleştirmektedir.

Bu doğrultu geçen on yıllarda doğruluğunu kanıtlamıştır, izleyeceğiz. Kimse bizi bu doğrultudan saptıramayacak!"

Barış güçleri soğuk savaş tehdidinin karşısında

Sovyetler Birliği'nin Nisan 1978 devriminin kazanımlarını korumak için Afganistan Demokratik Cumhuriyeti'ne yaptığı askeri, politik, manevi ve ekonomik yardım üzerine başlatılan emperyalist propaganda çılgınca sürdürülüyor. Emperyalist propaganda araçları, Amerikan emperyalizminin ve müttefiklerinin Ortadoğu ve Yakındoğu'da gerginliği hareketlendirmeye ve savaş kışkırtıcılığına yönelik çabalarının üstünü örtmeye çalışıyor.

ABD ve onun NATO'lu müttefikleri, bölgede yeni bir saldırı paktı oluşturmanın koşullarını yaratmak için soğuk savaş ortamına geri dönülmesinden yarar umuyorlar. Yumuşama sürecini temelinden yaralayacağı biline biline, ve özellikle bu amaçla, Sovyetler Birliği ve İran'a ekonomik "ambargo" uygulamaya, politik ilişkileri sınırlandırmaya kalkışıyorlar. Emperyalizmin en gerici işbirlikçileri İsrail, Mısır, Suudi Arabistan, Pakistan, Arap Emirlikleri ve bu arada Türkiye, askeri üsleri ABD' nin emrine verirken, birer silah yığınağı haline getirilmeye hazırlanıyorlar, kendi halklarını tehlikeye atıyorlar.

Sovyetler Birliği, sözde güçlü karşı-kampanyayı elinin tersiyle iterek, BM Güvenlik Konseyi'nde çıkartılmak istenen "Sovyet müdahalesini kınama" kararını veto etti. Bu oylamadan birkaç gün sonra da, İran'a uygulanmak istenen ekonomik yaptırım gene Sovyetler Birliği tarafından veto edildi.

Kopartılan onca yaygaraya karşın, ADHP Genel Sekreteri ve Devrim Konseyi Başkanı ve Başbakan Babrak Karmal, Arap halklarına yaptığı bir çağrıda, ortak düşman Amerikan emperyalizmine, siyonizme ve içgericiliğe karşı mücadelede birlikte olunmasının çok önemli olduğunu belirterek, Afganistan devriminin ve halkının başta Filistin halkı olmak üzere tüm Arap halklarıyla dayanışma içinde olduğunu açıkladı.

Bu arada Afganistan hükümeti, ülkede durumun normale döndüğünü, Çin sınırı yakınlarındaki karşıdevrimcilerin bozguna uğradığını, devlet kurumlarının ve okulların açıldığını, yakında okuma-yazma kampanyasının başlatılacağını bildirdi. Ayrıca, ABD'nin Afgan halkına karşı giriştiği komploları kanıtlayan belgelerin de önümüzdeki günlerde dünya kamuoyuna sunulacağı belirtildi.

Öte yandan, Afganistan devrimiyle dayanışma içinde olan güçler de günden güne genişliyor. Demokratik Yemen'in başkenti Aden'de toplanan Arap komünist partileri, FKÖ, Umman Kurtuluş Cephesi, Bahreyn Kurtuluş Cephesi, Polisario gibi ulusal kurtuluş hareketleri, yayınladıkları ortak bildiriyle, Sovyetler Birliği tarafından Afgan halkına tam zamanında yapılan destek ve dayanışmanın çok önem taşıdığını belirterek, Amerikan emperyalizminin bölgedeki oyunlarını bozacaklarını açıkladılar.

Yunanistan'da eylem birliği yolunda önemli adımlar

Yunanistan'da son yıllarda artan ekonomik bunalımın faturasının yüklenmek istendiği işçi sınıfı ve emekçi yığınlar, tekelci büyük sermayeye karşı mücadelelerini yükseltiyorlar. Ülkede grevlerin ve greve katılan işçilerin sayısının gittikçe yükselmesi bunun göstergesi. 1976 yılında Yunanistan'da yapılan grevlere katılan işçilerin sayısı 1 milyon 289 bin iken, bu sayı 1978 yılında 3 milyon 400 bine kadar yükseldi. Bu rakamlar, Yunanistan'daki egemen sınıfların hiç de rahat olamadığını gösteriyor.

Yunanistan'da yabancı tekelci sermayeye ve yerli işbirlikçilerine karşı mücadelenin başını Yunanistan Komünist Partisi çekiyor. YKP, bir yandan emekçilerin sömürü ve baskıya karşı mücadelelerinin en ön safında yer alırken, diğer yandan hükümetin gerici tutumlarına karşı tavır alıyor.

Bir süre önce YKP MK'nin iki üyesi, Kostas Batikas ve Dimitris Karagüles, Alman D.C'ne yaptıkları bir gezi sırasında bir gazetecinin sorularını yanıtladılar. İki MK üyesi, Yunanistan'daki egemen sınıfların ülkeyi Avrupa Ekonomik Topluluğuna katarak yabancı tekellerin sömürü ağını daha da genişletmek istediğini söylediler. Yunanistan'ın yabancı tekeller için gerçek bir "cennet" olduğunu belirten Batikas ve Karagüles, Yunan hükümetinin bunun yanısıra NATO'nun askeri kanadına yeniden dönerek bu saldırgan kuruluşun amaçlarına hizmet etmek istediğini bildirdiler.

Yunanistan Komünist Partisi'nin hem ülkenin AET'ye tam üye olmasına, hem de NATO'nun askeri kanadına dönmesine karşı kararlı bir tutum içinde olduğunu belirten iki YKP MK üyesi, Parti'nin bu tür girişimlere karşı mücadele yolunu gösterdiğini söylediler. YKP' nin önde gelen amacının, ülkedeki tüm antiemperyalist, antitekelci, demokrat örgüt ve kişilerin ortak mücadelesini sağlamak olduğunu da belirten iki MK üyesi, bu yolda önemli ileri adımların atıldığını da kaydettiler. Kısa süre önce oluşturulan "Sol Girişim Komitesi" olarak tanınan "KEA"nın politik sorunların yanısıra yerel sorunlarla da meşgul olduğunu belirten Batikas ve Karagüles, bu kuruluşun daha ileri düzeyde bir eylem birliği yolunda önemli bir adım olduğunu söylediler.

MSİP XII. Kongre karar önerilerini tartışıyor

Macaristan Sosyalist İşçi Partisi XII Kongresi 24 Mart 1980'de toplanacak. Parti kongresinde görüşülecek olan "Macaristan Sosyalist İşçi Partisi Kararları" bir süre önce açıklandı ve tüm halkın tartışmasına sunuldu.

Kongre karar taslaklarının yedi ana bölümünde dünyada ve Macaristan Halk Cumhuriyeti'nde bugünkü durumun kapsamlı, temel ve gerçekçi bir değerlendirmesine yer veriliyor. Kararların genel içeriği içinde, MHC'nde ekonomik politikanın sorunlarının tam anlamıyla saptanması çabası bulunuyor. Karar taslaklarında, önümüzdeki yıllarda erişilmesi öngörülen hedefler ve bunun için yapılması gereken çalışmalar belirleniyor. Ana konu, Macaristan Halk Cumhuriyeti'nde bugüne dek geniş ölçüde yerleştirilmiş olan sosyalist kuruluşun mükemmelleştirilmesi ve komünizmin temellerinin pekiştirilmesi olarak belirleniyor. Kararlarda buna ilişkin olarak şöyle deniyor:

"Önümüzdeki dönemde ana görevimiz, bugüne dek elde edilen kazanımlara dayanarak, sosyalist toplumu güçlendirmek, üretimde ve yaşam standatlarının gelişmesinde elde edilen sonuçları sağlamlaştırmak, halk ekonomisinin sağlıklı gelişmesini ve sosyalist kuruluşun başarılı ilerlemesini güvenceye almaktır."

Karar taslaklarında, bu ana görevin yerine getirilmesinde Sovyetler Birliği ve sosyalist topluluğun diğer üyeleriyle işbirliğini daha da artırmanın, KEYK ülkelerinin ekonomik politikasına daha fazla katkıda bulunmanın, ortak çalışmayı daha da yoğunlaştırmanın ve sosyalist bütünleşme sürecini çabuklaştırmanın gerekli olduğu belirtiliyor.

"SBKP-FKP ilişkilerinde enternasyonalist dayanışma vardır"

Fransız Komünist Partisi Genel Sekreteri Georges Marchais'nin bir SBKP heyetiyle görüşmek üzere bulunduğu Sovyetler Birliği'ndeki gezisi 10 Ocak'ta sona erdi ve görüşme sonuçları bir ortak bildiriyle açıklandı.

"Çağımızın kapitalizmden sosyalizme geçiş çağı ve dünya ölçüsünde süregiden mücadelenin anlamının da bu olduğu" belirtilen sonuç belgesinde, politik yumuşamanın askeri yumuşamayla tamamlanması gereği vurgulanarak; "SBKP ve FKP'nin, NATO'nun yeni Amerikan füzelerinin Avrupa'ya yerleştirilmesine ilişkin kararlarını gerçekleştirmesine engel olmak ve bölgede gerginliği azaltmak için çalışmalara hız verecekleri" açıklandı.

SBKP-FKP ortak bildirisinde, günümüzde ulusal bağımsızlık ve toplumsal kurtuluş için emperyalizme karşı mücadelenin gelişmesine dünya sosyalizminin büyük katkısı olduğu belirtilerek, "dünyanın bütün ülkelerinde sosyalizmin kuruluşunun değişik biçimler aldığı ve sosyalizmin zaferine giden yolun çeşitli olduğu konusundaki" görüş birliği bir kez daha vurgulandı. Bildiride iki parti arasındaki ilişkiler konusunda da şöyle dendi:

"Sovyet ve Fransız komünistleri arasındaki ilişkiler, bağımsızlık, eşit haklar ve içişlerine karışmazlık temeline dayanan, kardeşçe dostluk ve enternasyonalist dayanışma ilişkileridir. Her iki parti, tutumlarda farklılığın ve mevcut anlaşmazlıkların, barış, silahsızlanma, uluslararası işbirliği, komünist partiler ve tüm toplumsal ve ulusal kurtuluş güçleriyle enternasyonal dayanışma gibi her iki parti için ortak olan temel amaçların sağlanmasında işbirliğine engel oluşturamayacağı görüşündedirler."

Arjantin Silahlı çetelerin terörü

Arjantin'de askeri diktatörlük insan haklarını çiğnemeyi sürdürürken, diktatörlüğe bağlı silahlı çeteler de eylemlerini sürdürüyorlar. İlericilere ve yurtseverlere karşı tüm Güney Amerika'da "geçerli" bir terör yöntemi olan insanların "kaybolması" Arjantin'de de uygulanıyor. Ülkede bugüne dek sayısız yurtsever "hiçbir iz bırakmadan" ortadan kayboldular ve kendilerinden bir haber alınamadı. Silahlı askeri diktatörlük çeteleri tarafından kaçırılanlar arasında gençler, vaşlılar, kadınlar ve erkekler bulunuyor. Faşist Videla diktatörlüğünün makamları, kaybolanların yakınları kendilerine başvurduğunda hiçbir ilgi göstermiyorlar ve bu kişilerin akibetlerini de açıklamıyorlar.

Bu arada Arjantin'de kaçırılan "kayıp"ların bulunması ve başlarına gelenlerin açıklanması için yoğun bir kampanya sürdürülüyor. Bu kampanyayı yürüten kuruluşların en başında da Arjantin Komünist Partisi geliyor. Parti, "kayıp" kişilerin akibetlerinin açıklanması için uluslararası demokratik kuruluşları seferber ediyor. AKP, bir yandan ülkede faşist diktatörlüğün suçlarının tüm dünya kamuoyu önünde açığa çıkması için geniş kapsamlı çalışmalar yürütürken, diğer yandan da ülkede sivil bir rejime dönüşün koşullarını yaratmaya çalışıyor.

Arjantin Komünist Partisi MK Genel Sekreteri Geronimo Arnedo Alvarez, kısa süre önce bir bildiri yayınladı. Alvarez, bildirisinde dört yıldan bu yana ülkede hüküm süren askeri hükümete karşı önlemlerin alınması zamanının geldiğini belirtti. Alınacak önlemlerin sivil bir demokrasi rejimine geri dönüş olması gerektiğini söyleyen Alvarez, bunun için sivil güçlerin temsilcileriyle askerlerin temsilcileri arasında yapılacak bir görüşmenin ilk adım olabileceğini söyledi.

Geçtiğimiz hafta bu köşede maocu Çin'in Vietnam halkına ve Vietnam Sosyalist Cumhuriyetine karşı saldırgan düşmanlığının birkaç yılın işi olmadığını, tersine daha 1950'li yıllarda Başkan Mao dahil olmak üzere bazı Çin yöneticilerinin Vietnam kurtuluş savaşını caydırmak ve rayından çıkarmak için başvurdukları ikiyüzlü girişimleri, VSC Dışişleri Bakanlığının konuya ilişkin olarak yayınladığı "Beyaz Kitap"a dayanarak anlatmaya çalışmıştık.

Kuşkusuz Çin'in Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti'ne karşı giriştiği saldırılar sadece "iki ülke'nin anlaşmazlığı" çerçevesi içinde ele alınamaz. Çin'in saldırıları, dünya çapında uygulanmak istenen alçakça bir planın sadece bir parçasıdır. Afganistan devriminin elde ettiği yeni kazanımın hemen sonrasında ortaya çıkan durum bunun bir göstergesi olmuştur.

Aslında Çin'in Afganistan'daki gelişmeler sonrasında daha değişik bir tutum takınmasını kimse beklemiyordu. Tam tersine maocu Pekin yönetimi, Afgan devrimini kırmak için yürütülen karşı-devrimci provokasyonların öteden beri başını çekiyordu. Şimdi Pekin yeni bir adım atarak Amerikan emperyalizmine açıkça bir "askeri ortaklık" önermiştir.

Vietnam-Çin İlişkileri (2)

Evet, Çin yöneticileri ABD'ye bir 'askeri pakt" önermişlerdir. Bunun anlamı, emperyalizmin uzun süreden beri gerçekleştirmek istediği "Sovyetler Birliği'ni Ortadoğu'dan Uzakdoğu'ya uzanan bir gerici zinciriyle" kuşatma planının tamamlanmasıdır. Afganistan devrimi bu planları suya düşürmüştür. İran, ABD emperyalizmine karşı kararlı bir tutum içindedir. Hindistan'da büyük bir çoğunluğun desteğiyle yeniden işbaşına gelen İndra Gandi ABD emperyalizminin oyunlarına ülkesinin araç yapılamayacağını kesin bir dille açıklamıştır. Uzak doğu'da Çin'in "Kamboçya operasyonu" bu ülkenin halkı tarafından geri teptirilmiştir

SBKP Merkez organı Pravda'nın 15 Ocak tarihli yorumunda belirttiği üzere, "Pekin kendisini saldırgan NATO blokuna çoktan bağlamıştır. Şimdi Pekin strateji uzmanlarının ilgisini çeken, Amerikan askeri tekniğini elde etme, ABD ile bir askeri ittifak oluşturma, Amerikan gücünden kendi hegemonyacı emellerini gerçekleştirmek için yararlanma umududur."

Emperyalizmin ve Çin'in beklentileri arasında, İran ve Aganistan'da karşı devrim hareketlerinin desteklenerek başarıya ulaşması umudu başta gelmektedir. Böylelikle Ortadoğu'da gerçekleştirilecek yeni bir pakt için bir güvence oluşturacaktır. Uzakdoğu'daki bir ABD-Çin paktı ise hem Sovyetler Birliği'nin güneydoğusunu, hem de Çin'in güneyindeki sosyalist ve sosyalist yönetimli ülkeleri, yani Vietnam'ı, Laos'u ve Kamboçya'yı tehdit edecektir. Bu pakt, hem Kamboçya'da karşı-devrimci katillerin daha büyük güçlü desteklenmesini sağlayacak, hem de artık karşı devrimin başarı şansı hiç kalmayan- Vietnam'da devrimci yönetimi bir dış müdahaleyle devirmenin koşullarını yaratabilecektir.

Ne var ki, temel amacı "sosyalizmi yok etmek" olan bu girişimlerin başarı şansı yoktur. Bir yandan sosyalist dünyanın gücü buna engeldir, bir yandan ulusal kurtuluş hareketleri bunu durduracak güçtedir. Emperyalist ülkelerle Çin'deki ğerici, demokrat, sosyalist güçler de bu planların gerçekleştirilmesi yolunda ciddi bir engel oluşturmaktadır. Çin'in sosyalizm düşmanlığının somut bir örneği olan Vietnam saldırısı sonunda aldığı ders, bunun sadece küçük bir göstergesidir.

• nail serikoğlu